

ΠΟΠΑΪ

ΧΑ' ΧΑ' ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ
ΜΟΥ ΠΕΤΥΧΕ!

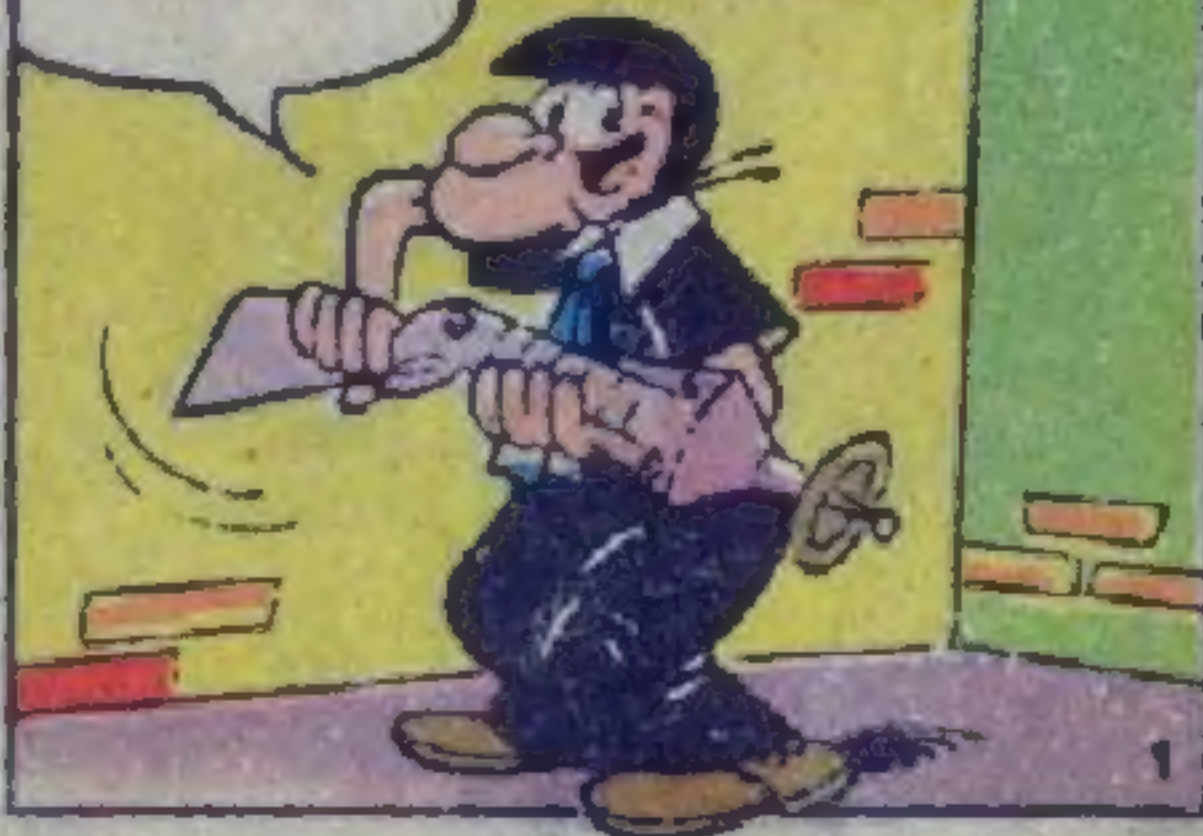
**ΑΝΤΑΝΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ**

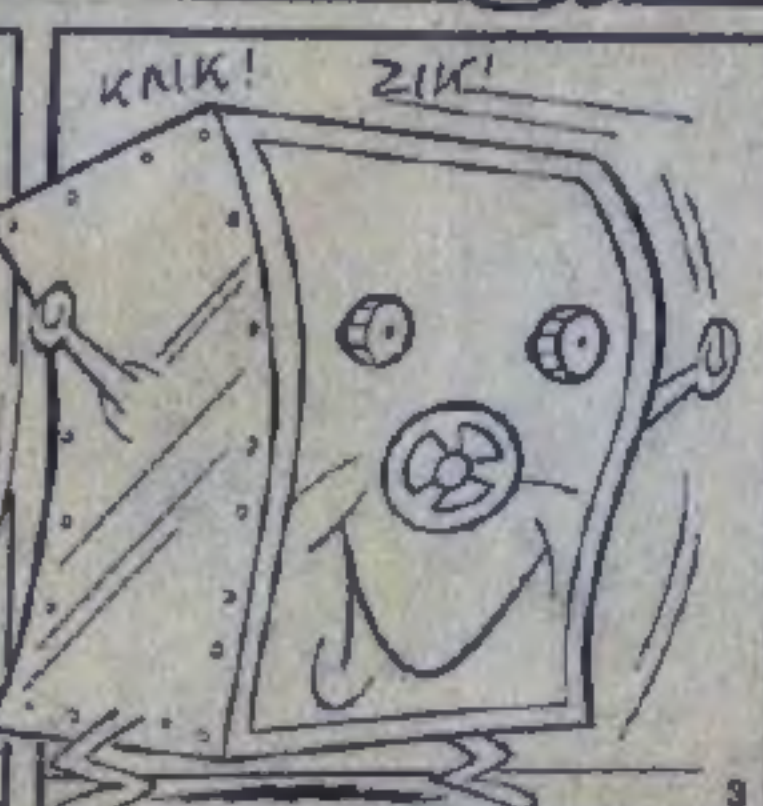
ΑΝΑΚΑΛΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΚΤΙΝΑ
"Υ" ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΤΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ!

ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΠΛΟ, ΘΑ ΜΠΟΡΕΣ
ΝΑ ΠΑΡΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΟΥΡΑ-
ΣΤΕ ΚΑΘΟΥΣ!

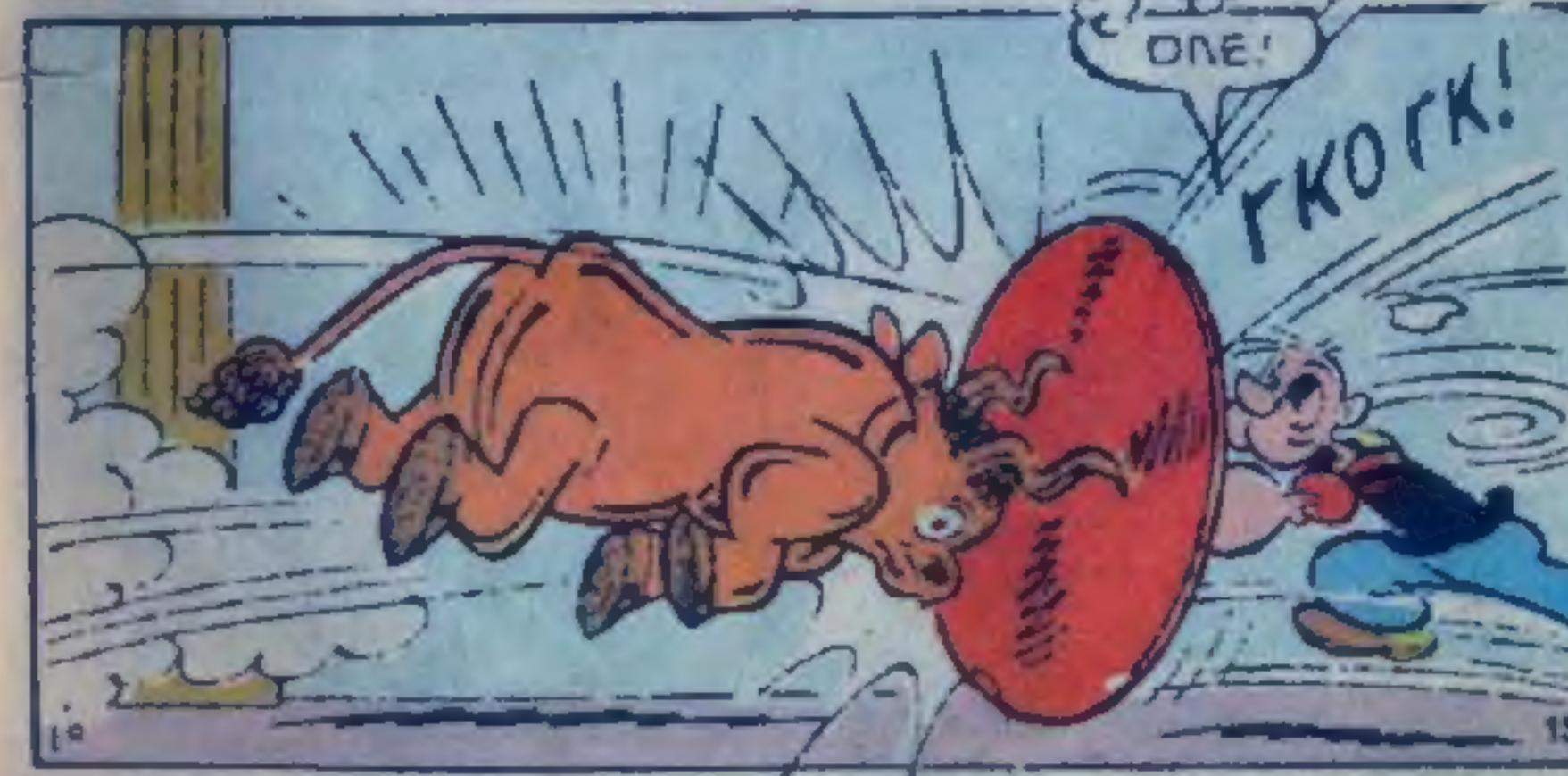
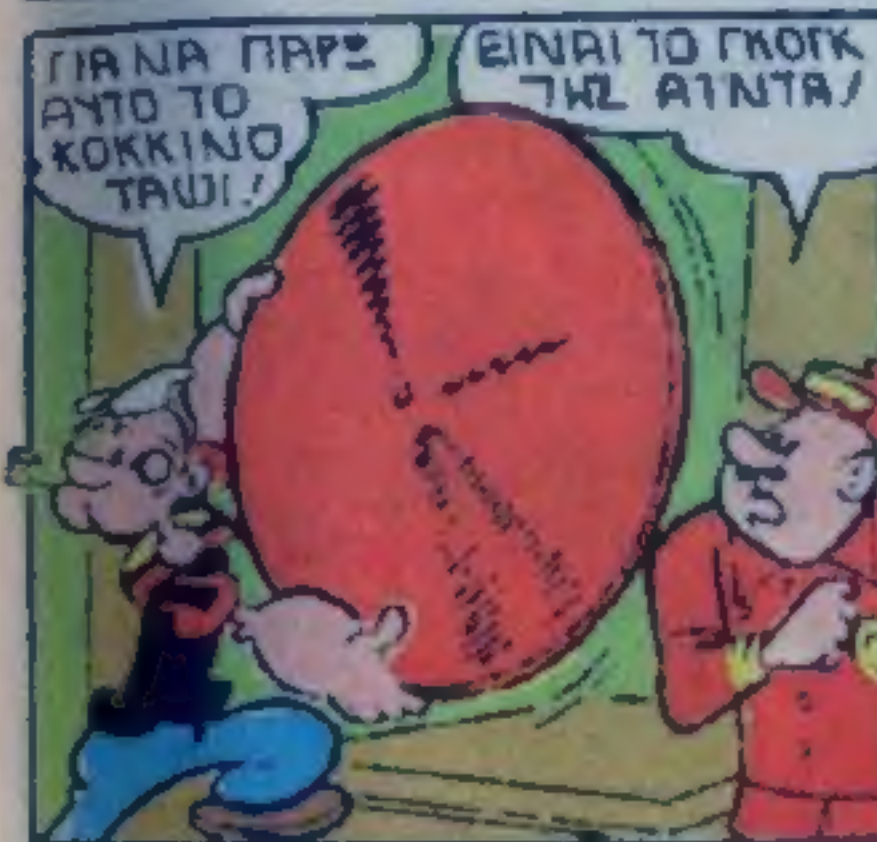

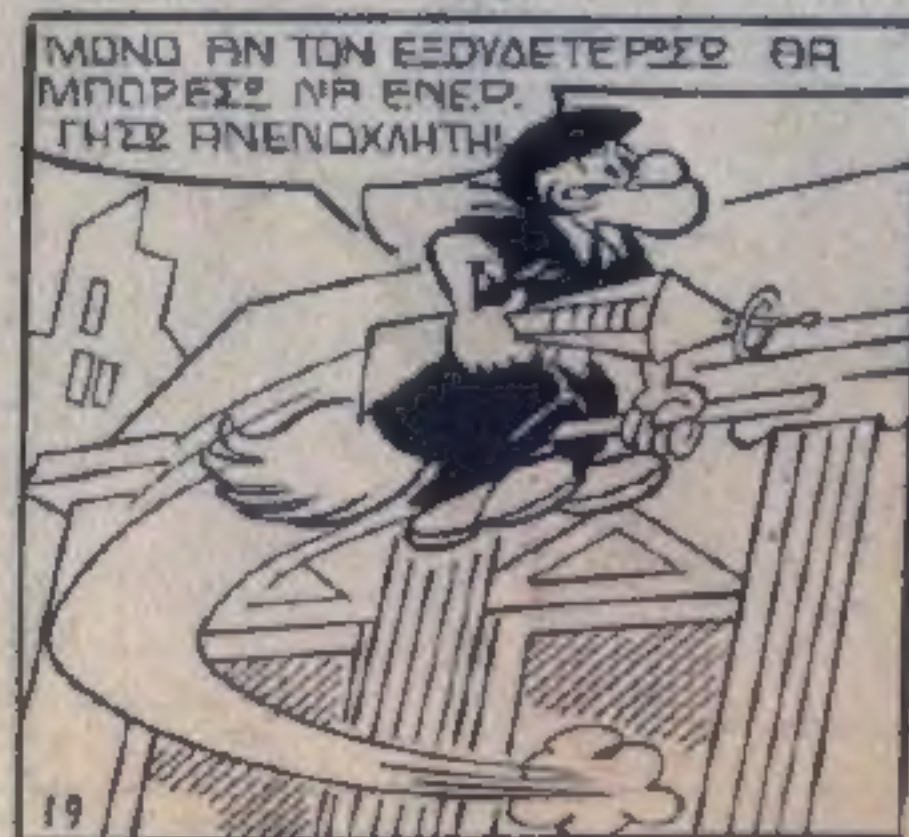
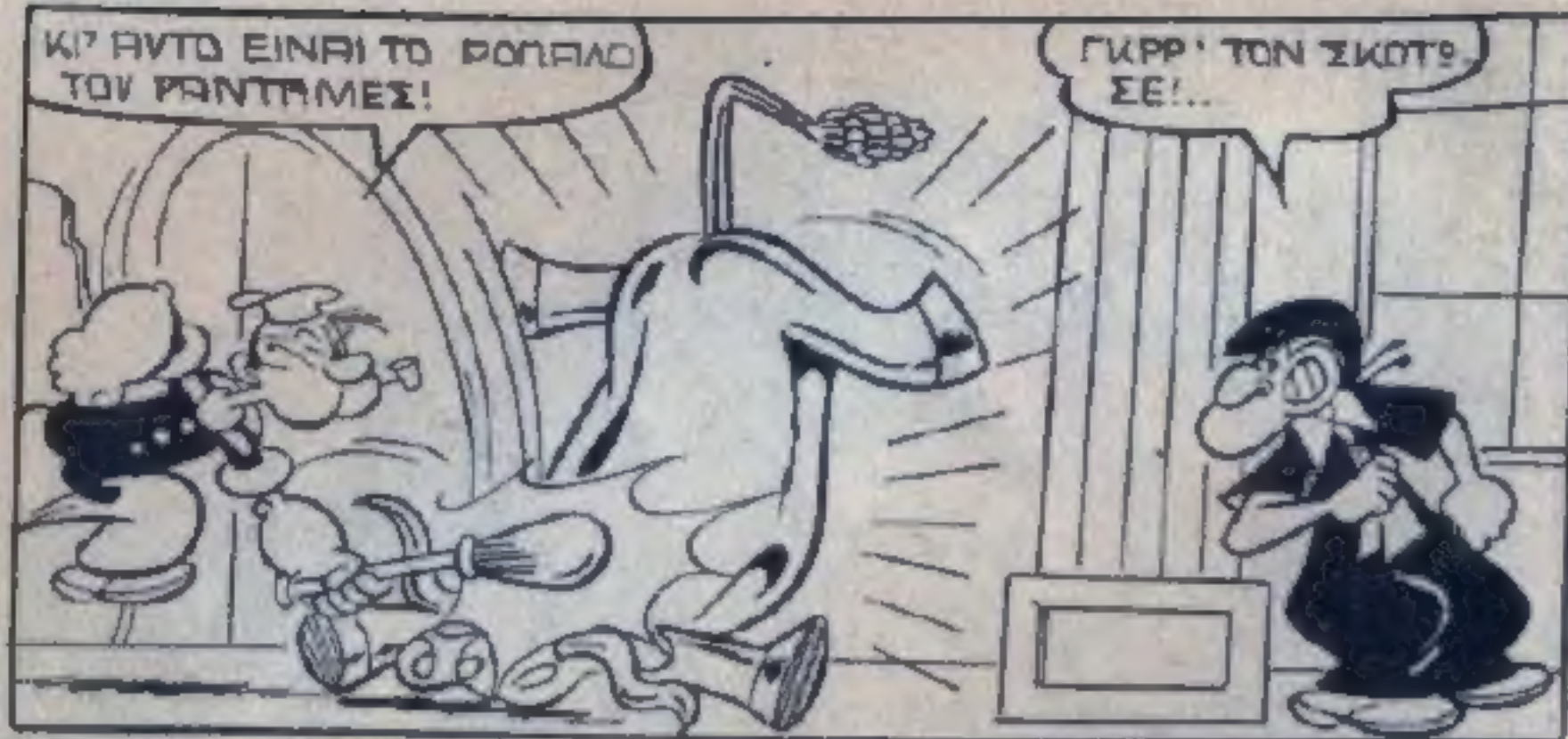

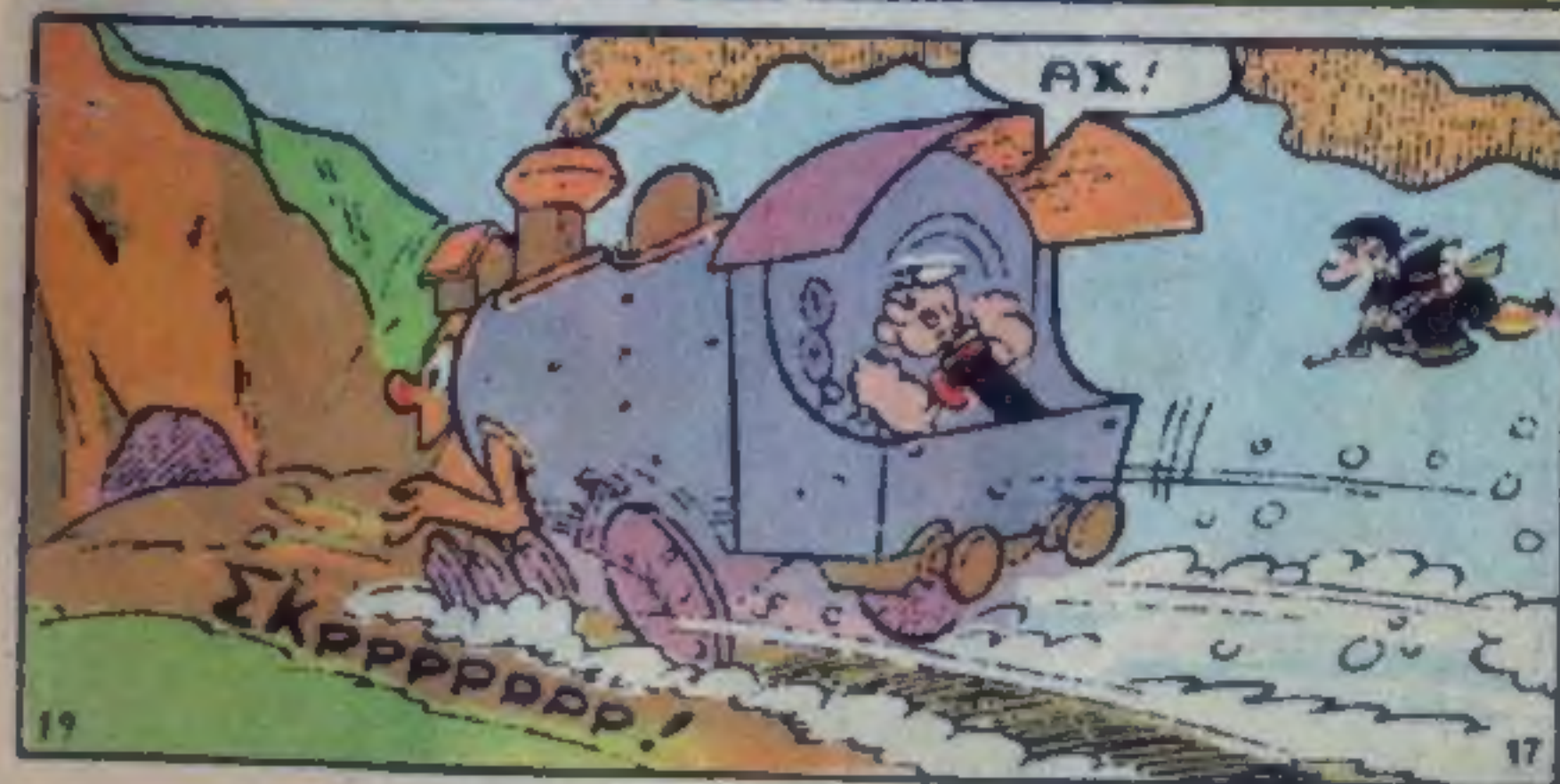
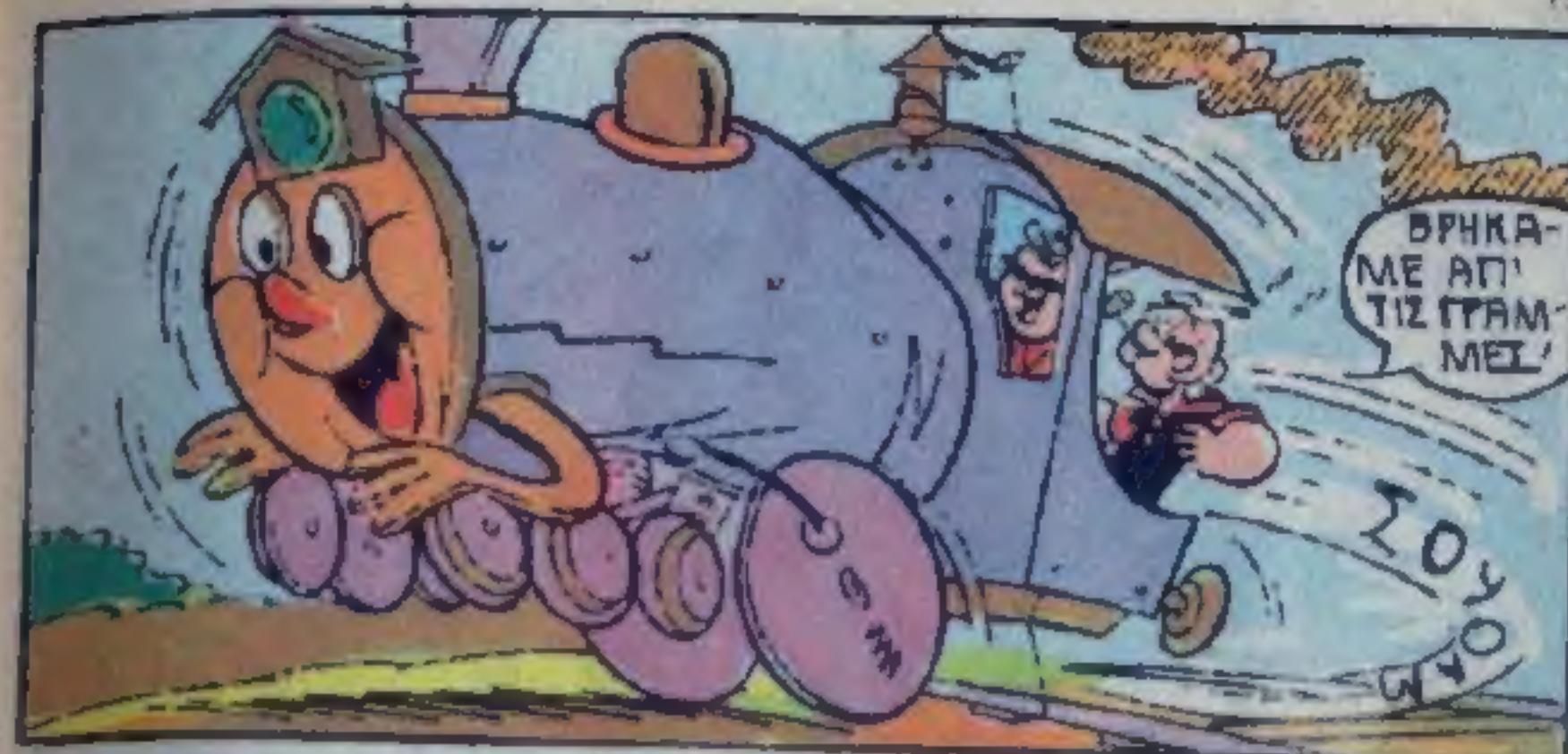
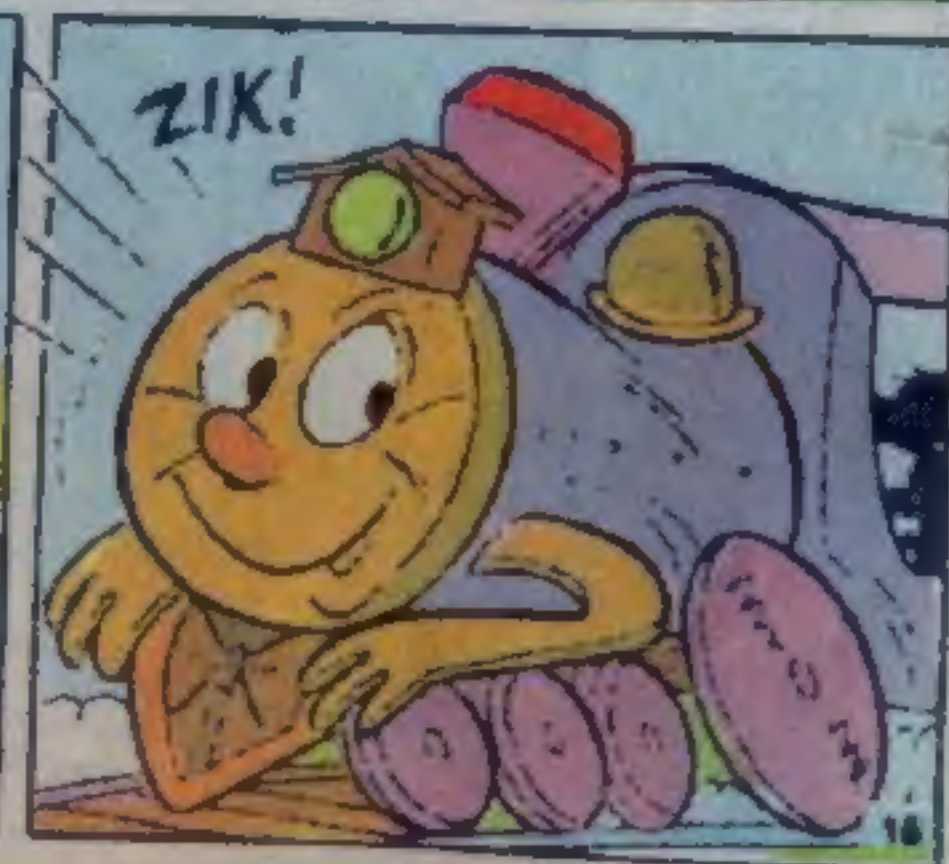

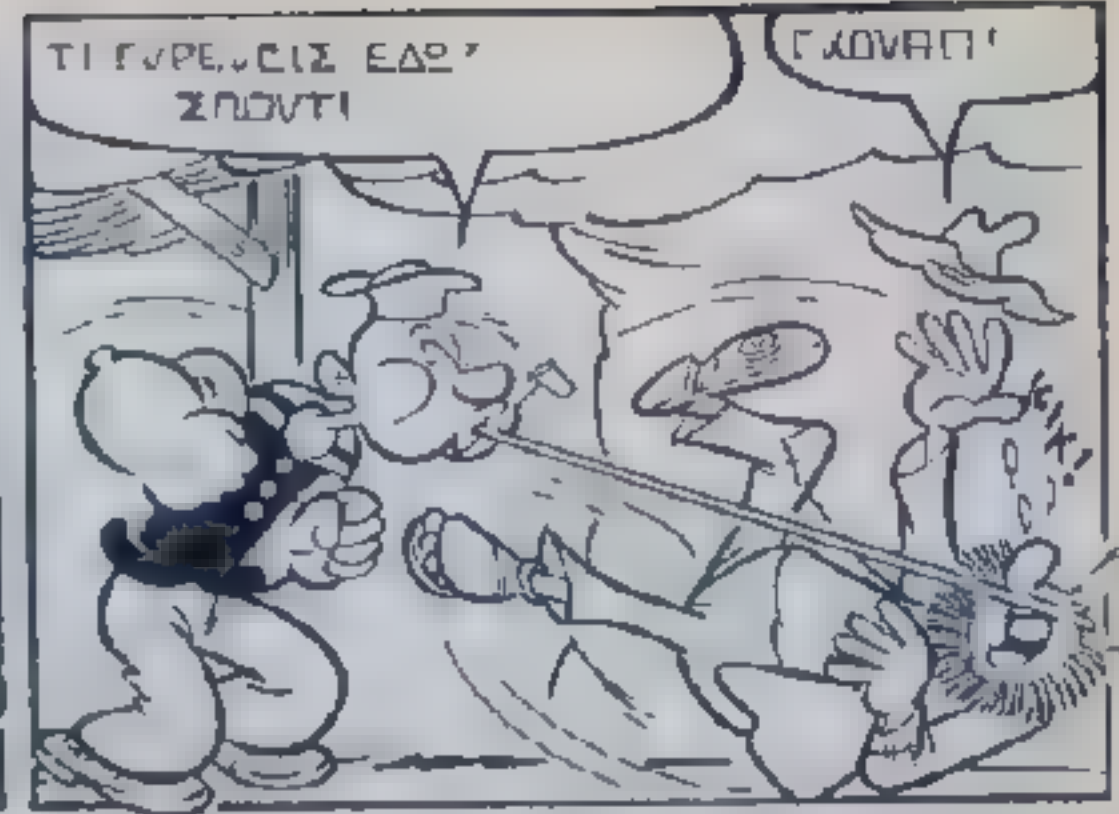
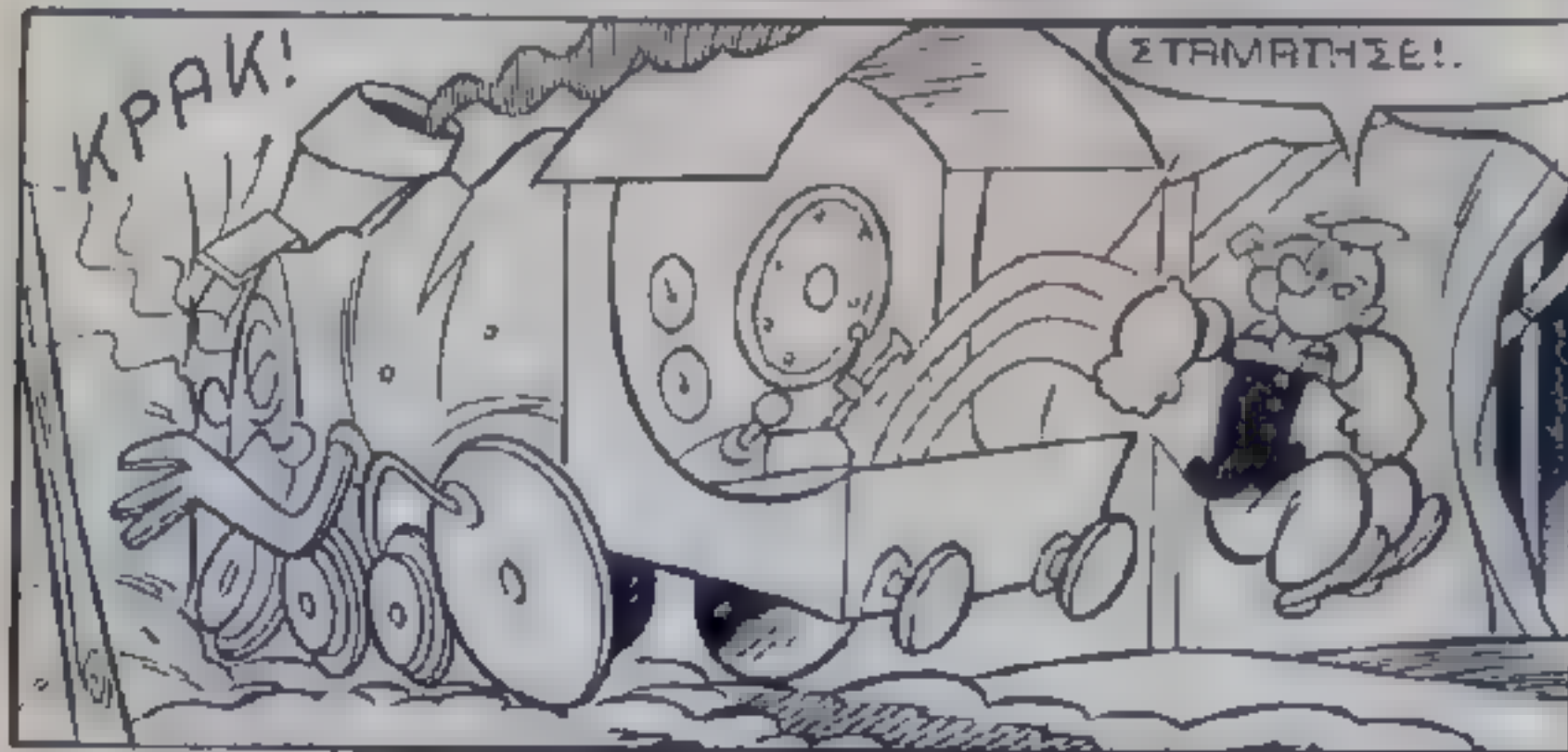
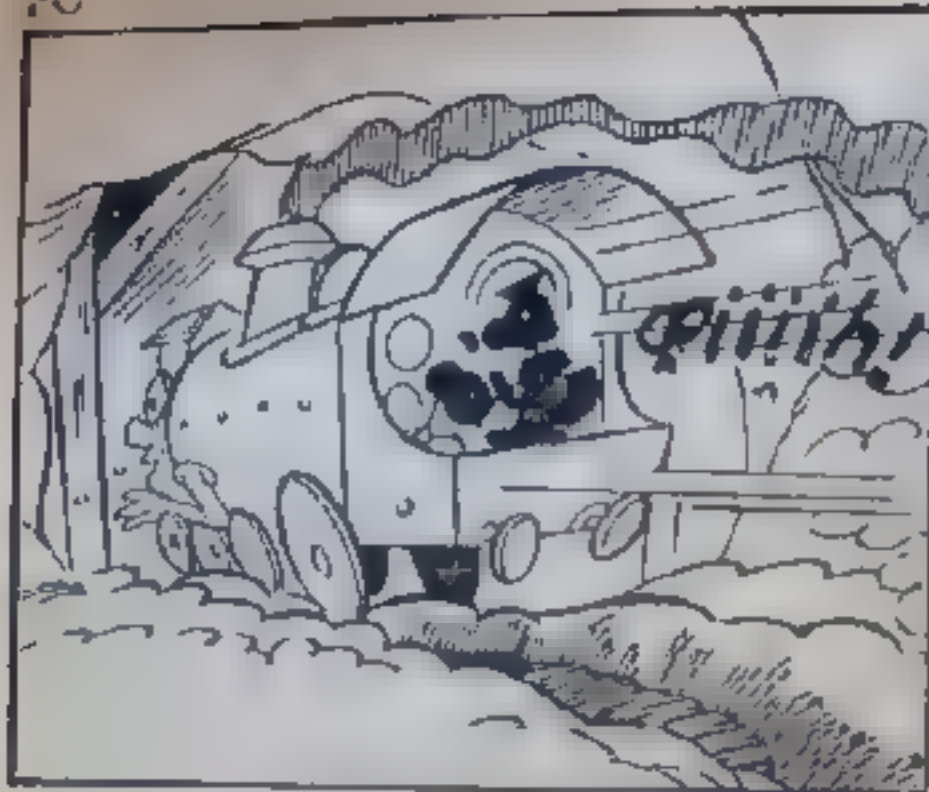

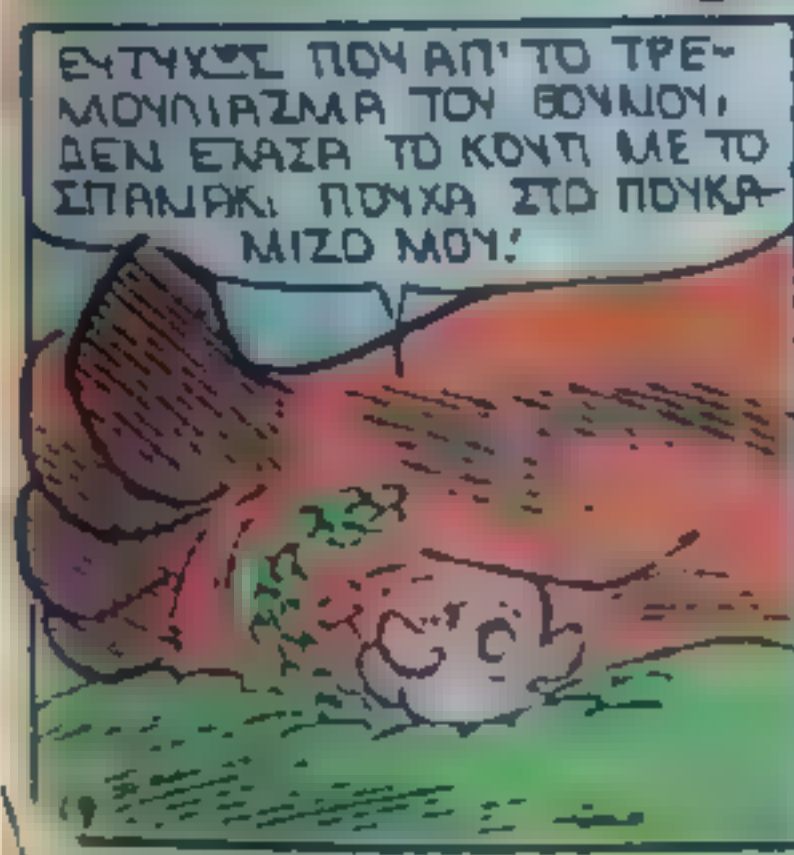
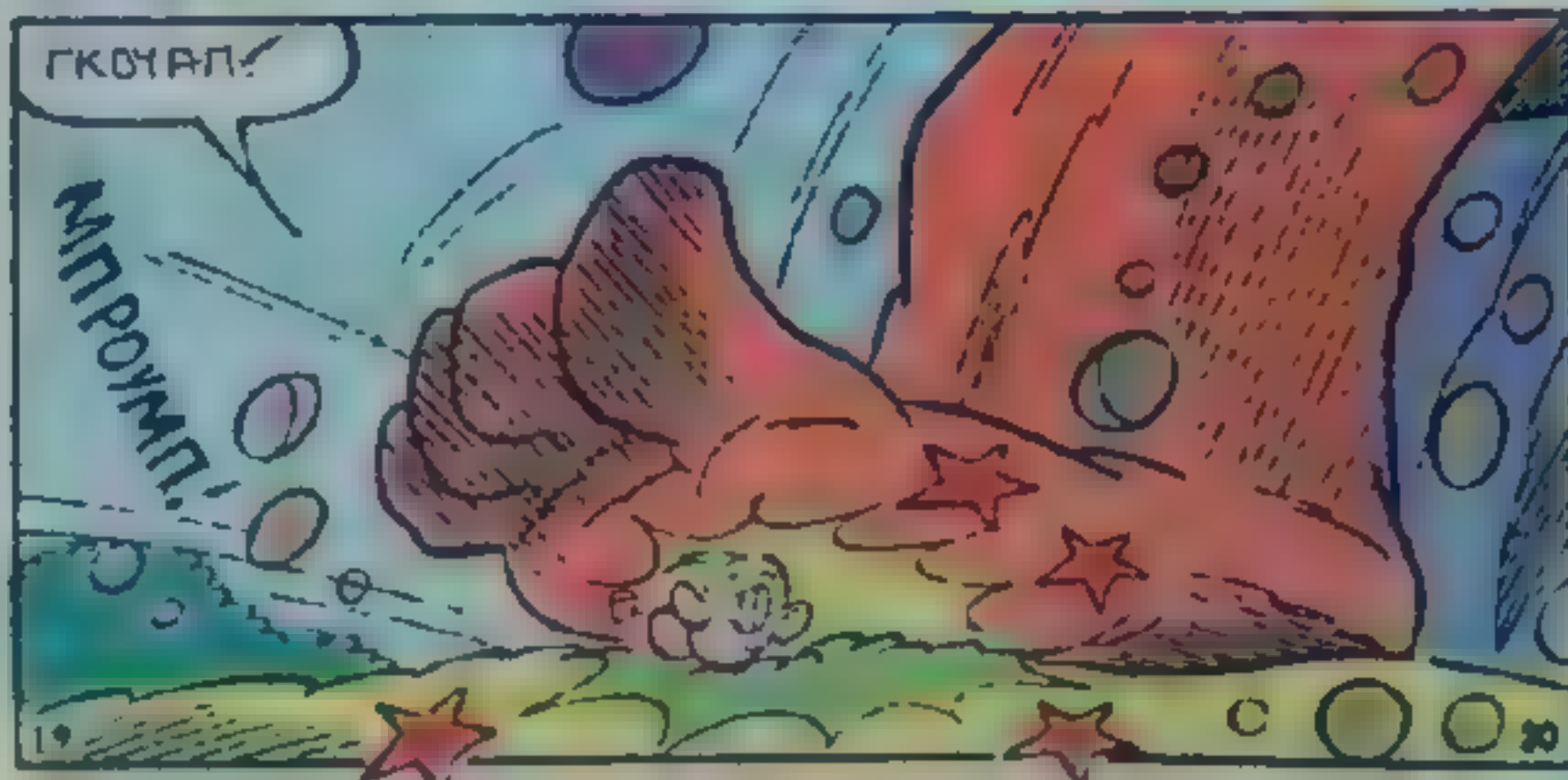

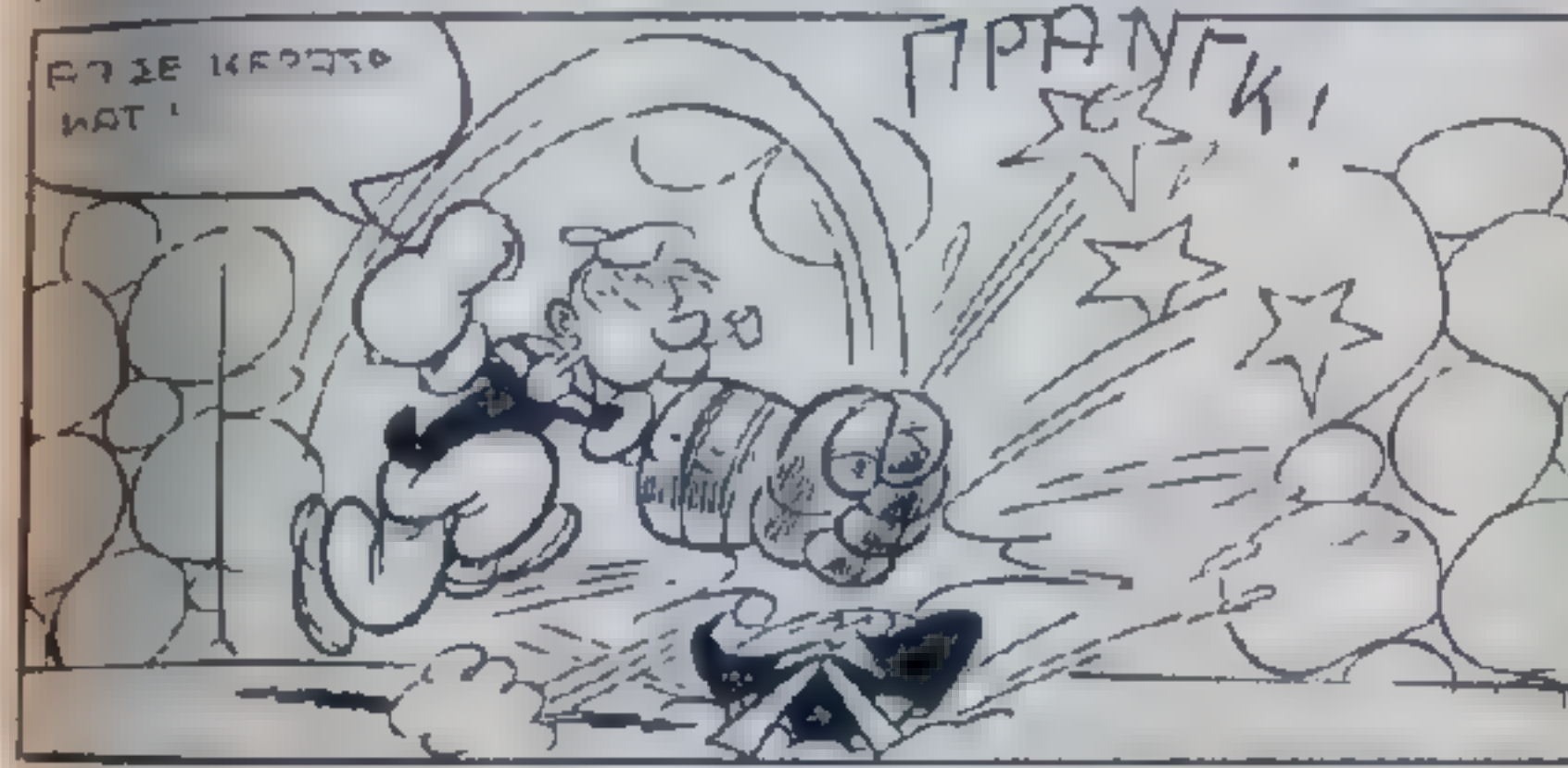
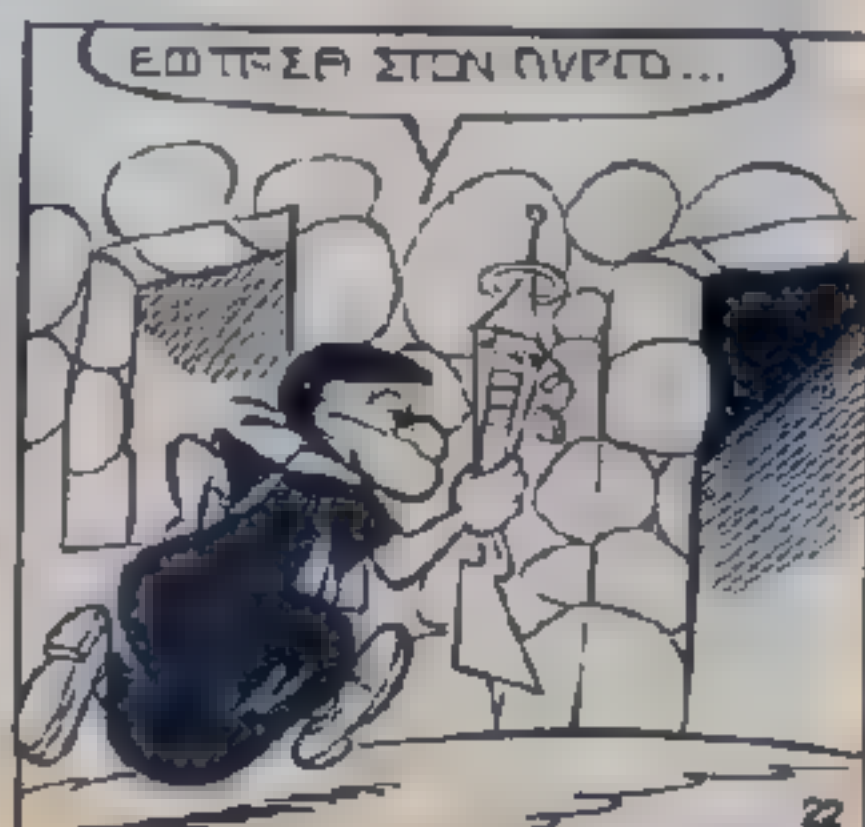
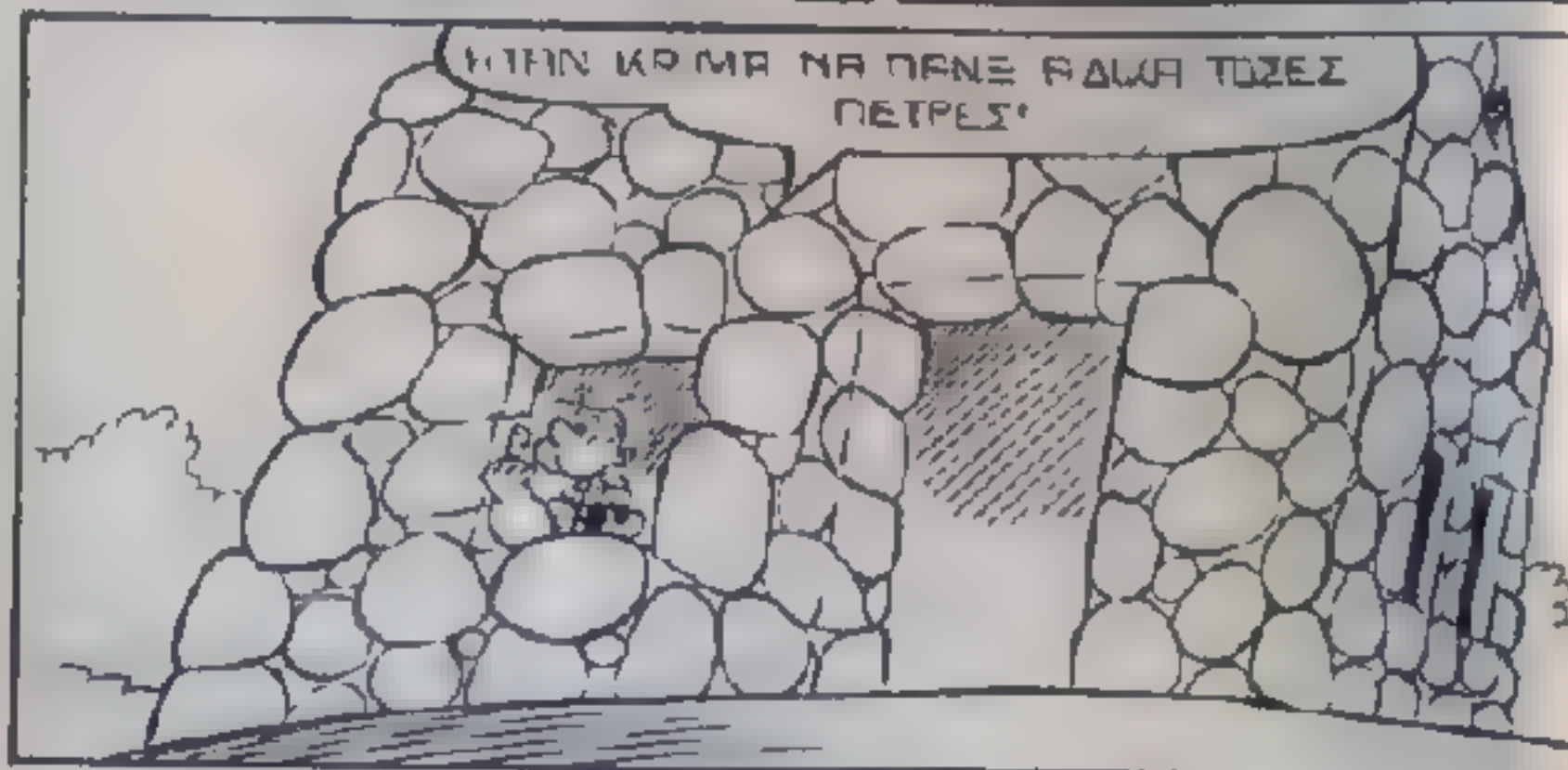

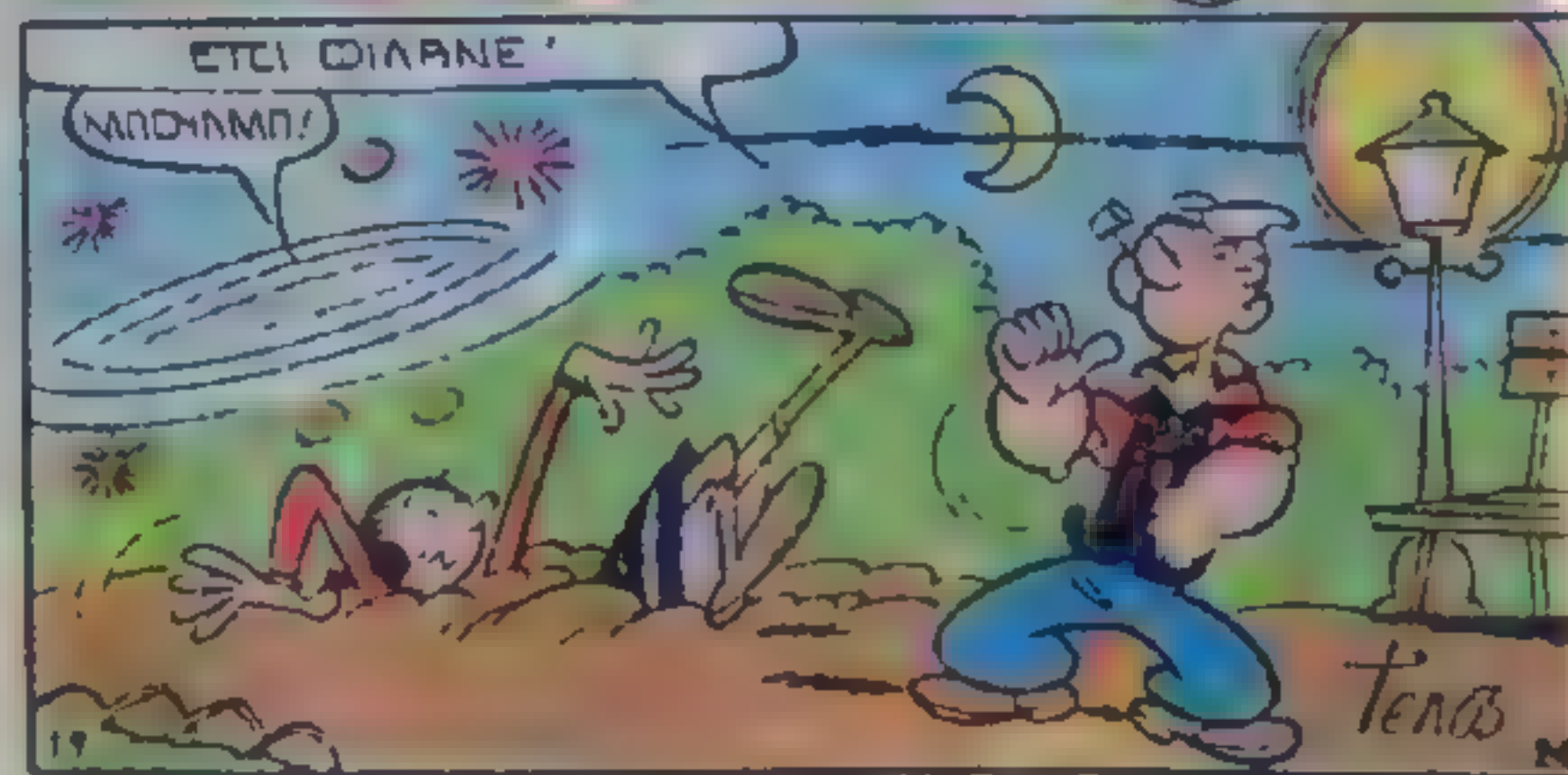
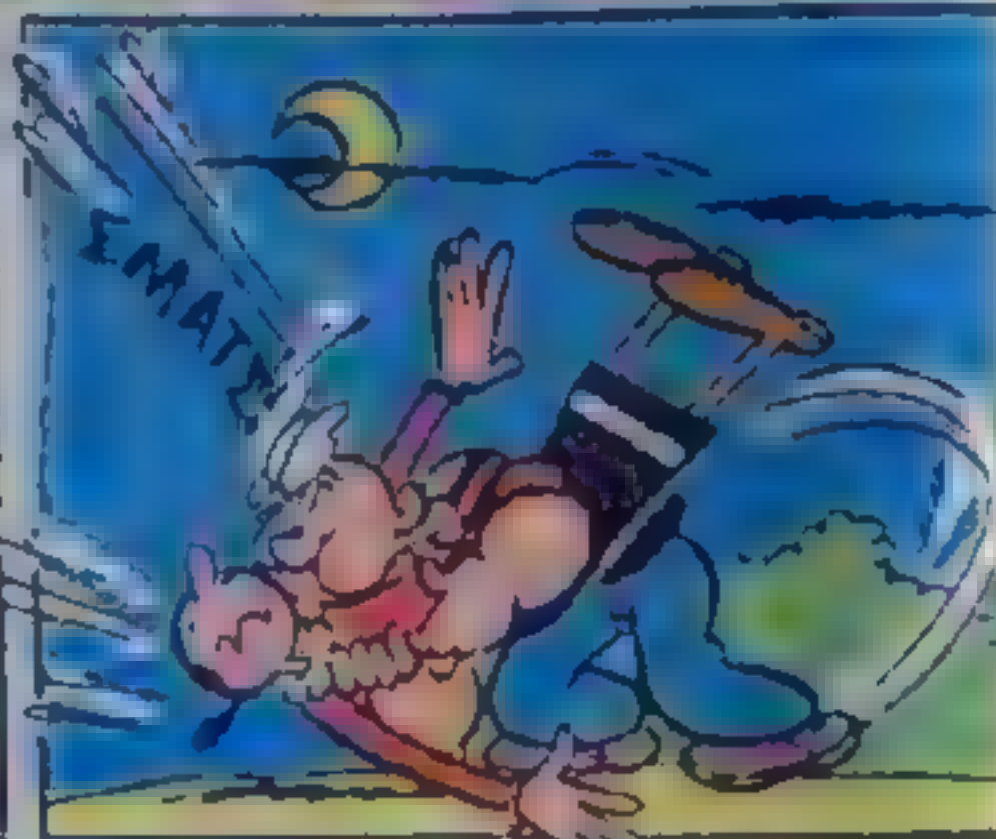
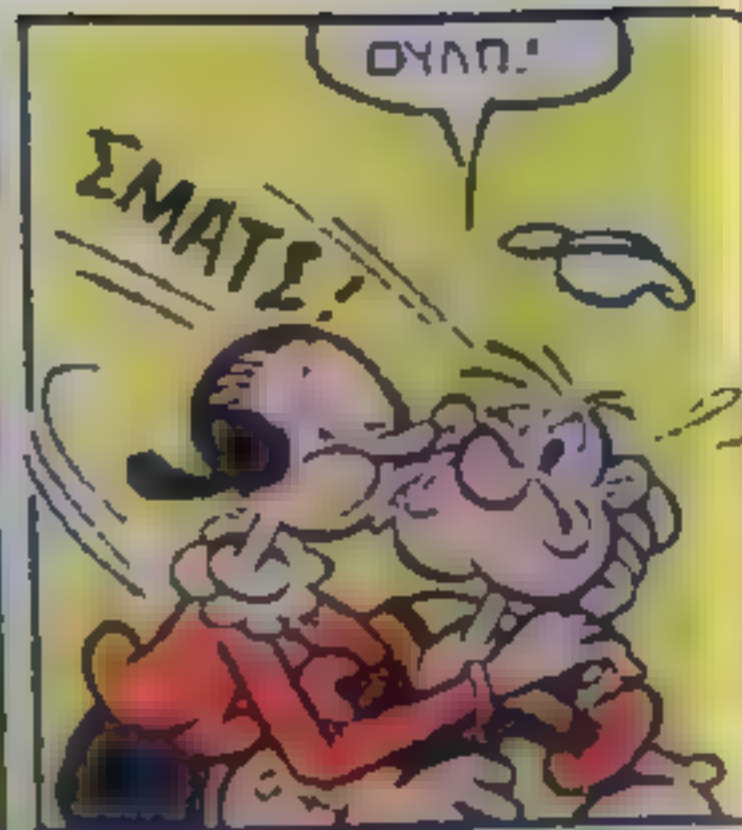
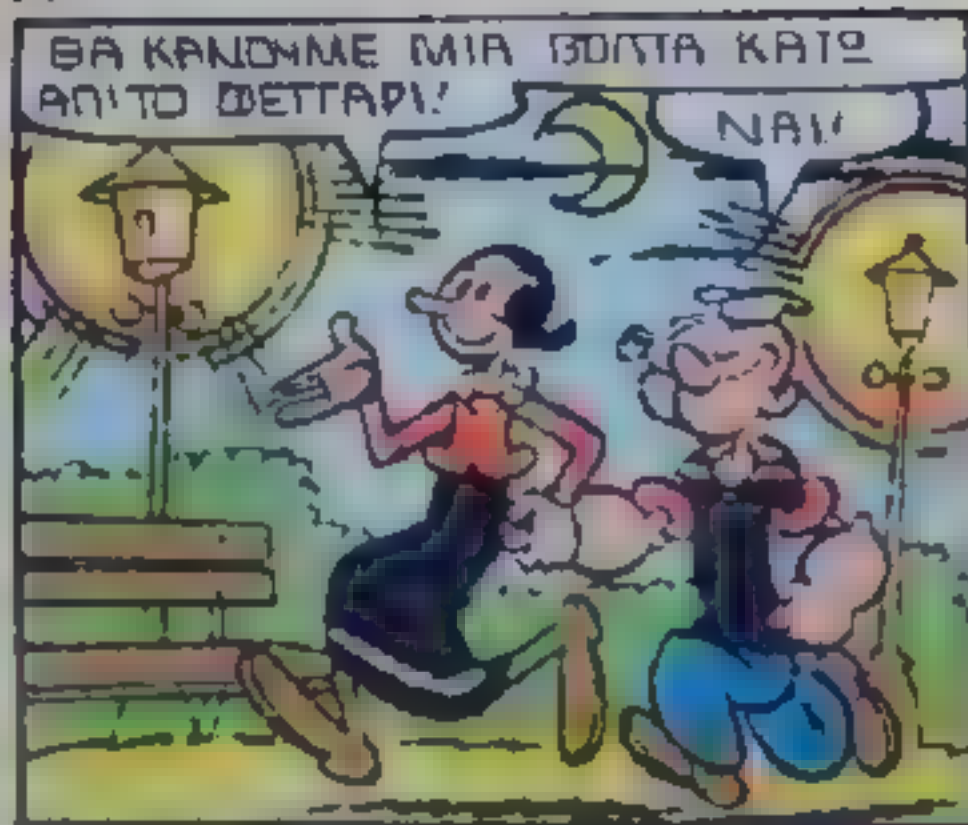

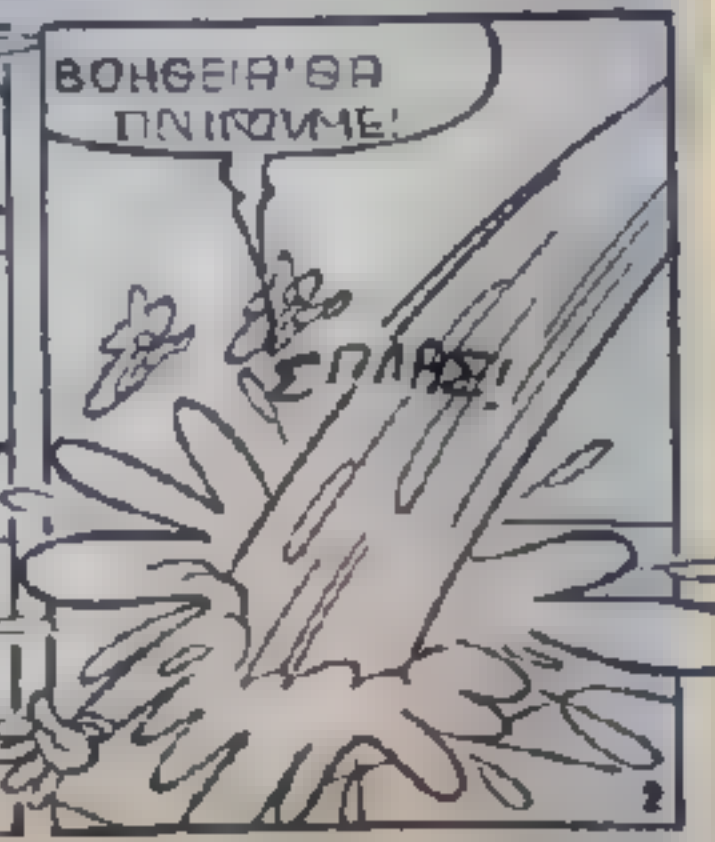
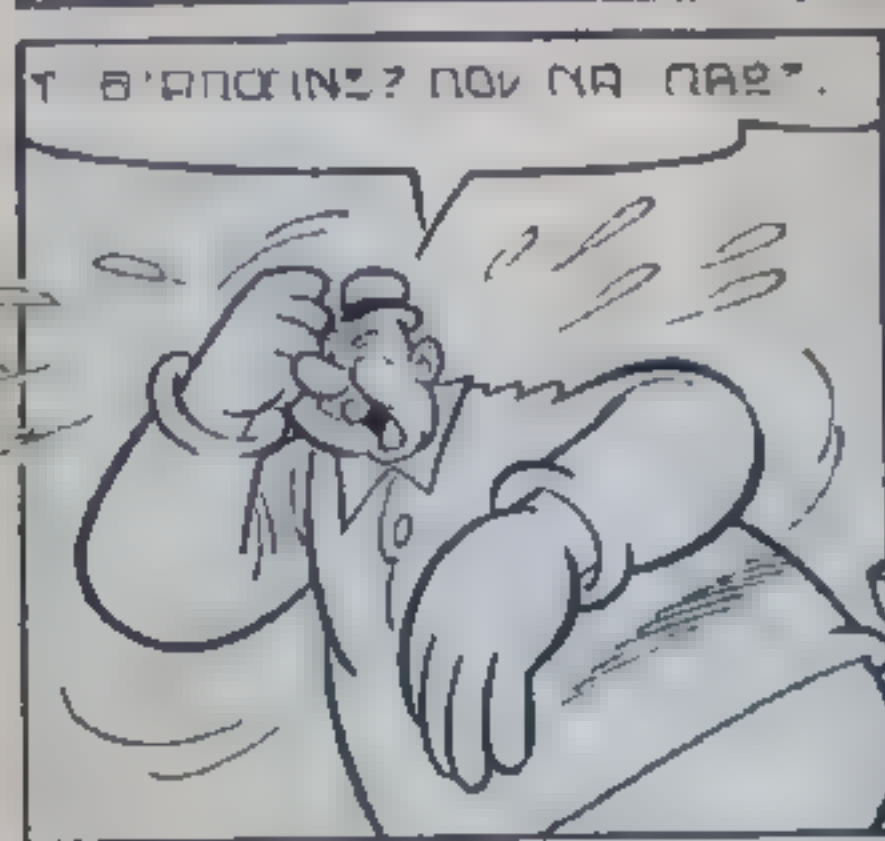
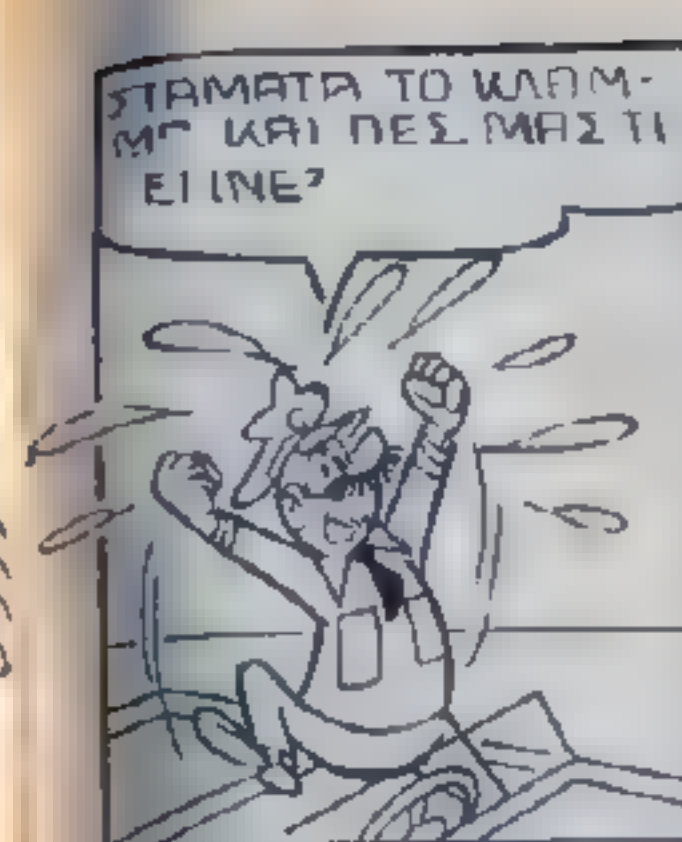

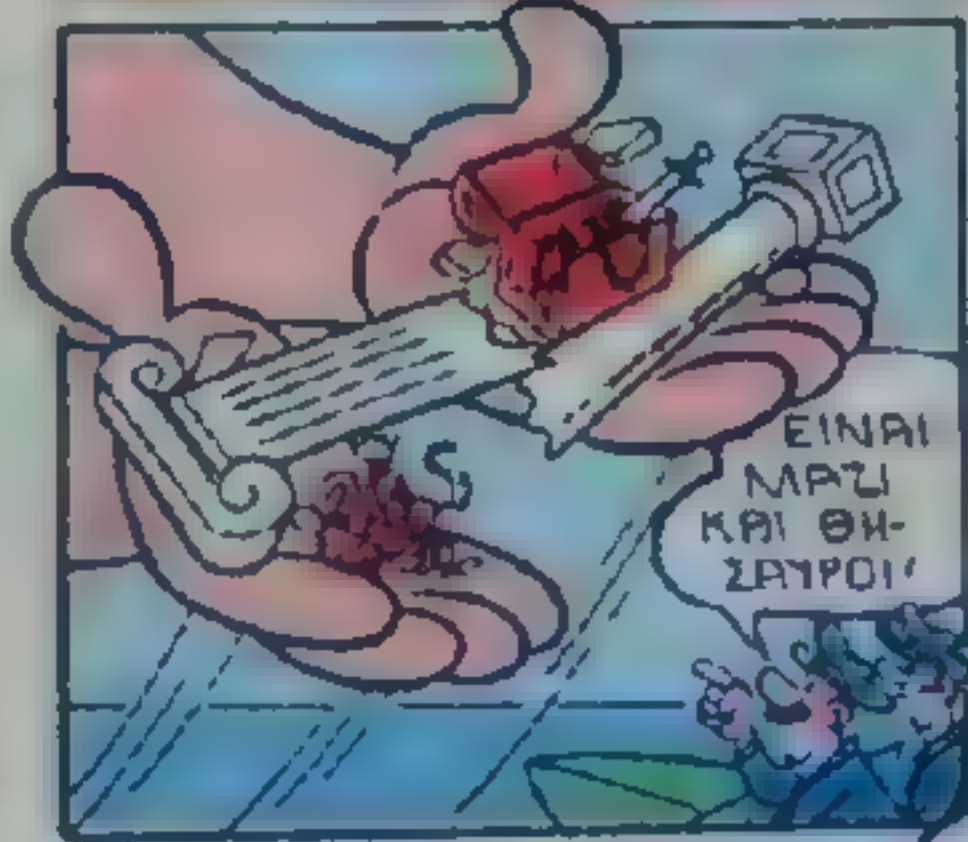

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ: ΚΑΤΙ ΕΠΙΔΕΙΞΑ!

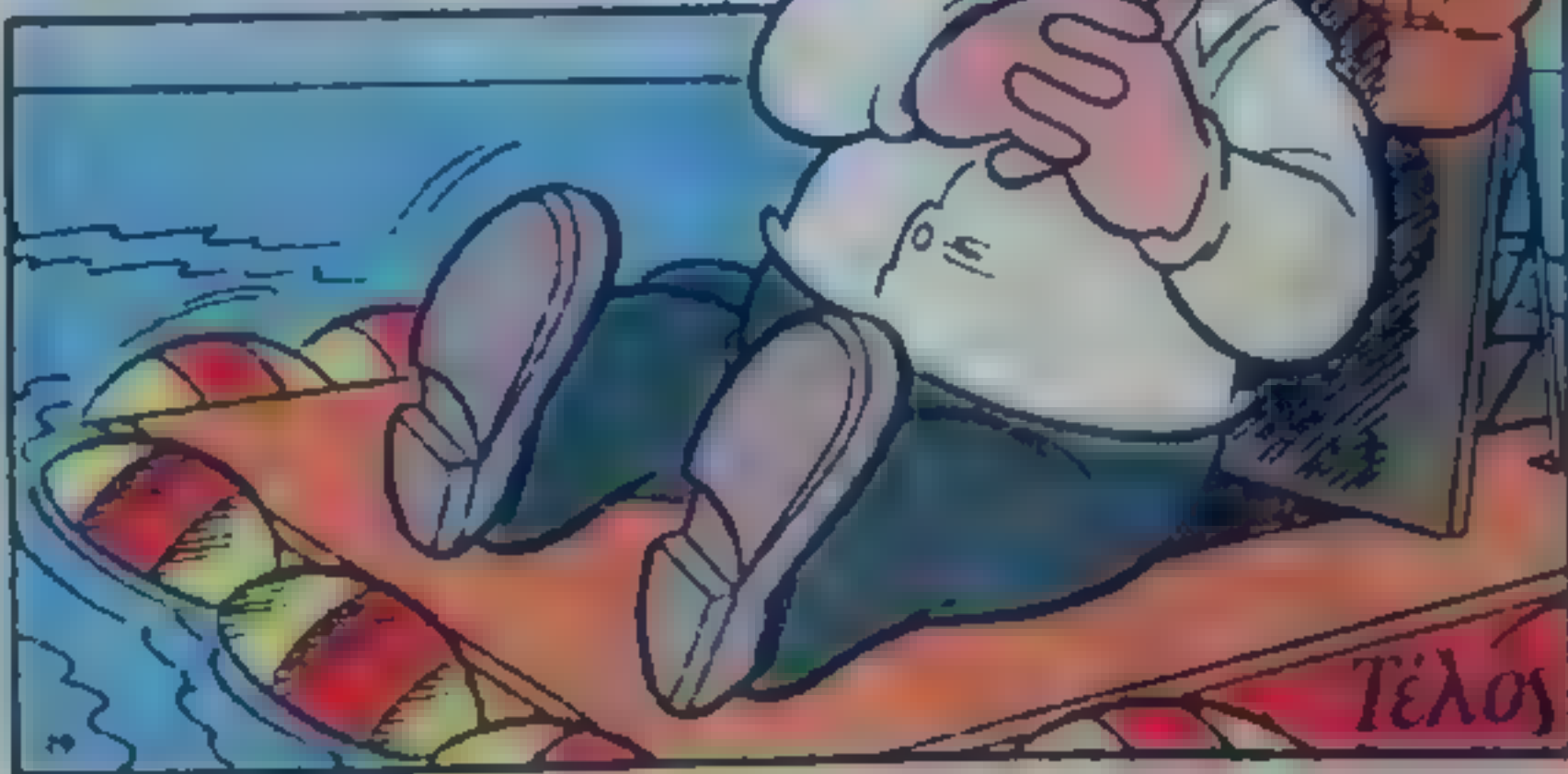
ΚΟΙΤΑΣΤΕ ΤΙ ΒΡΗΚΑ!

ΑΚΚ! ΕΡΕΙ- ΠΙΑ ΜΙΑΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΛΗΣ!

ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΘΗ- ΣΑΥΡΟΙ!

ΚΙ' ΕΤΙ ΧΕ' ΧΕ' ΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΡΗΚΑ ΓΕ- ΛΙΣΑ ΕΝΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΓΙ' ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ Η ΑΣΤΥΝΟ- ΜΙΑ ΜΟΥ ΕΠΙΤΑΞΕ ΑΥΤΟ ΕΔΩ. ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΜΟΥ ΒΡΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΑΛΛΟ ΝΗΣΙ!

Τέλος

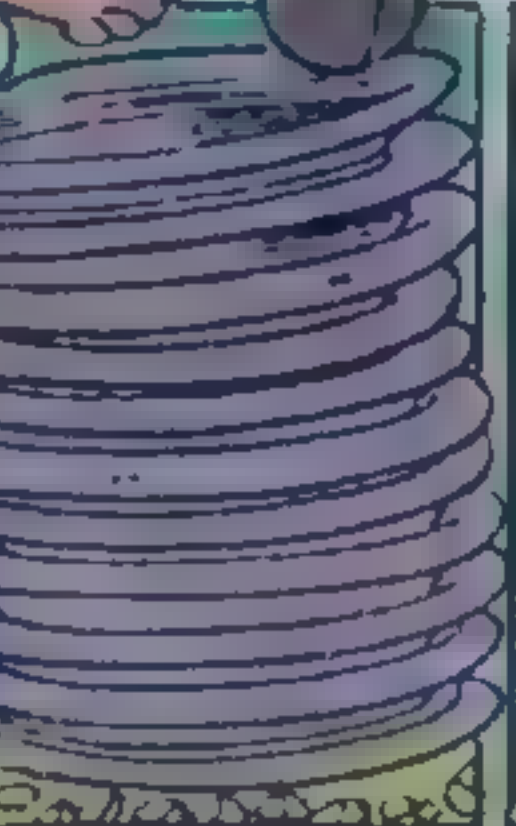
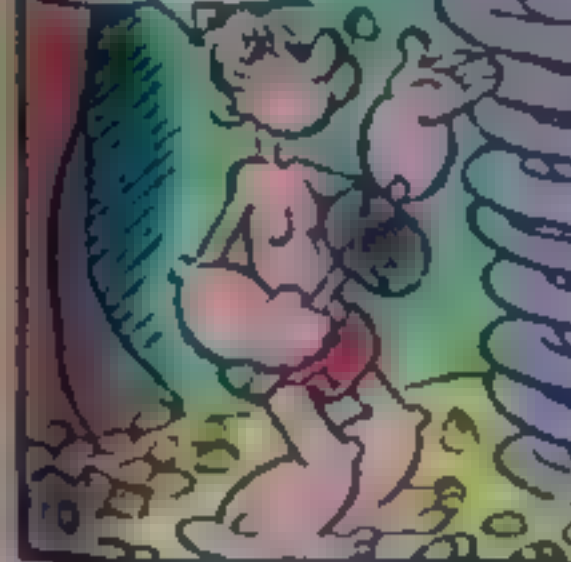
Η

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΩΝ ΣΕΦΕΛΑΙΩΝ

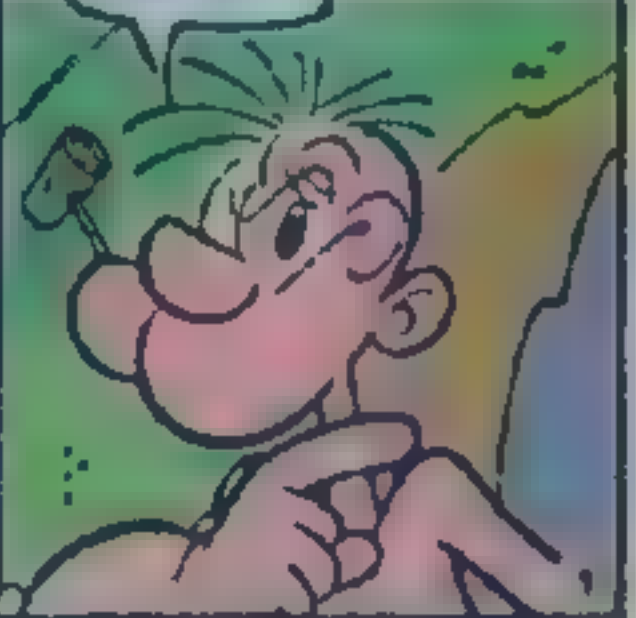
Ο ΜΠΡΟΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟ- ΝΟΣ ΚΑΙ ΝΟΙΣΘΕΙ ΤΙΠΕΡΑ ΖΑ ΔΕΙΝΟΖΑΥΤΟΣ Ο ΜΠΡΟ- ΤΟ ΘΕΛΕ ΜΙΑ ΓΥΝΑΪ- ΚΑ ΣΤΗ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ!

Ο ΠΟΡΑΥ ΕΣΤΙΑΣΕ ΜΕΓΑΛΑ ΠΙΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΦΑΕΙ ΚΡΕΑΣ ΔΕΙ- ΝΟΣΑΥΤΟΥ!

Ο ΠΟΡΑΥ ΘΕΛΕΙ ΓΥΝΑΪ- ΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΛΕΝΕΙ ΜΕ- ΓΑΛΑ ΠΙΑΤΑ ΟΤΑΝ ΤΡΕΙ ΦΑΙ ΤΟΥ!

ΟΙ 8 ΔΙΑΦΟΡΕΣ !!

Αν παρατηρήσετε με προσοχή αυτές τις δύο εικόνες, αμέσως θ' αντιληφθήτε τις οκτώ διαφορές που έχουν μεταξύ τους.

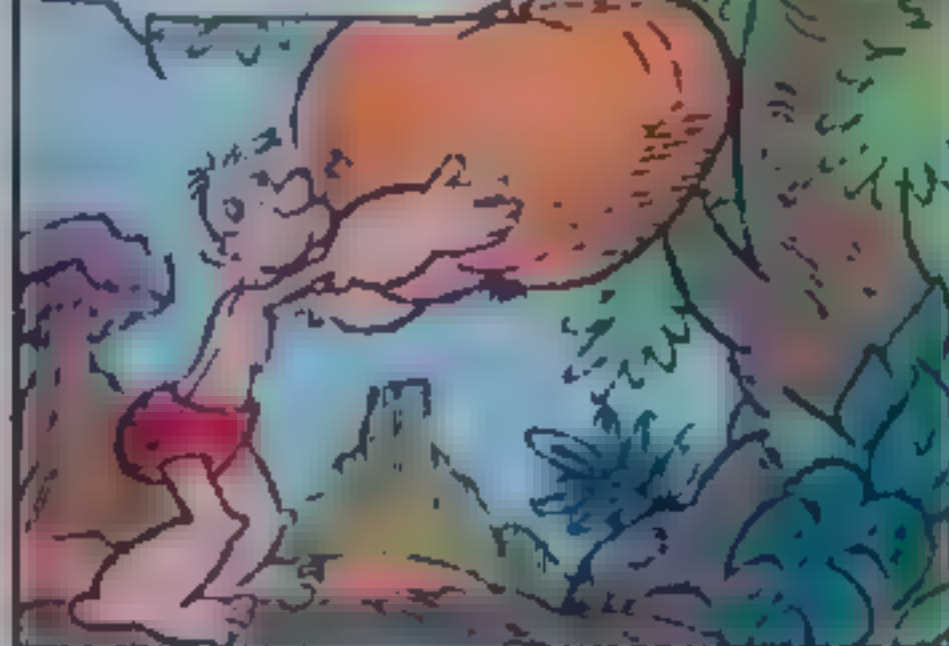
Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ
ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΔΕΡΟ ΑΚΟΜΑ!

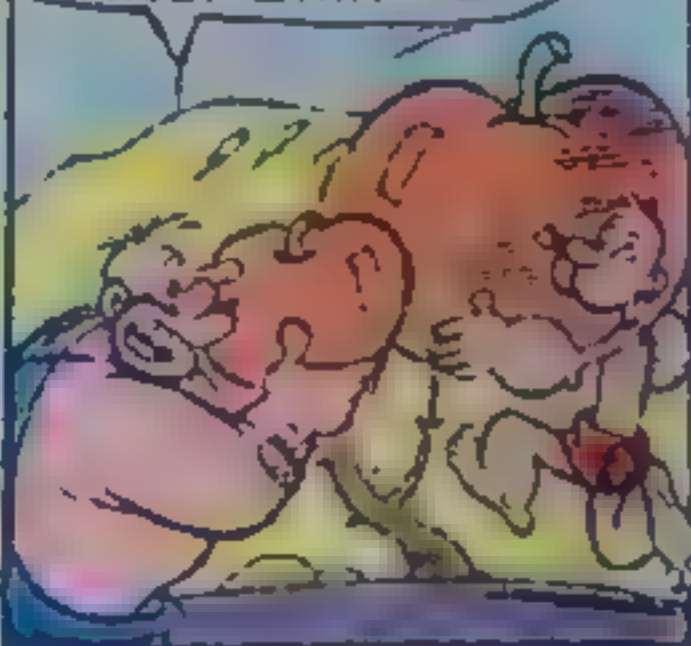
ΘΑ ΤΗΣ ΠΑΡΕΙ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΜΗΛΟ!

Ο ΠΟΠΑΥ' ΘΑ ΠΑΡΕΙ
ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ ΕΝΑ
ΜΗΛΟ-ΓΙΓΑΝΤΑ!

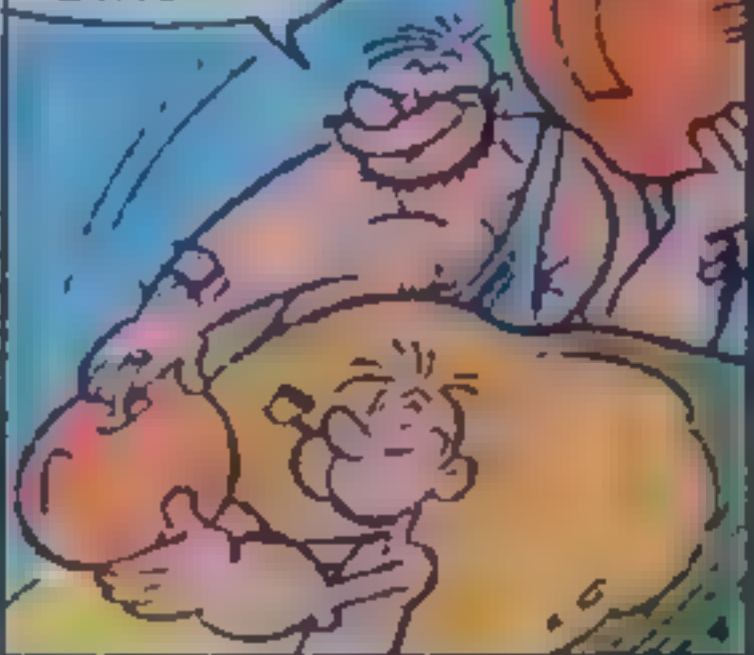
ΑΝ Ο ΠΟΠΑΥ ΤΗΣ ΠΑΡΕΙ
ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΗΛΟ, ΘΑ
ΓΙΝΕΙ ΔΙΚΗ ΤΟΥ!

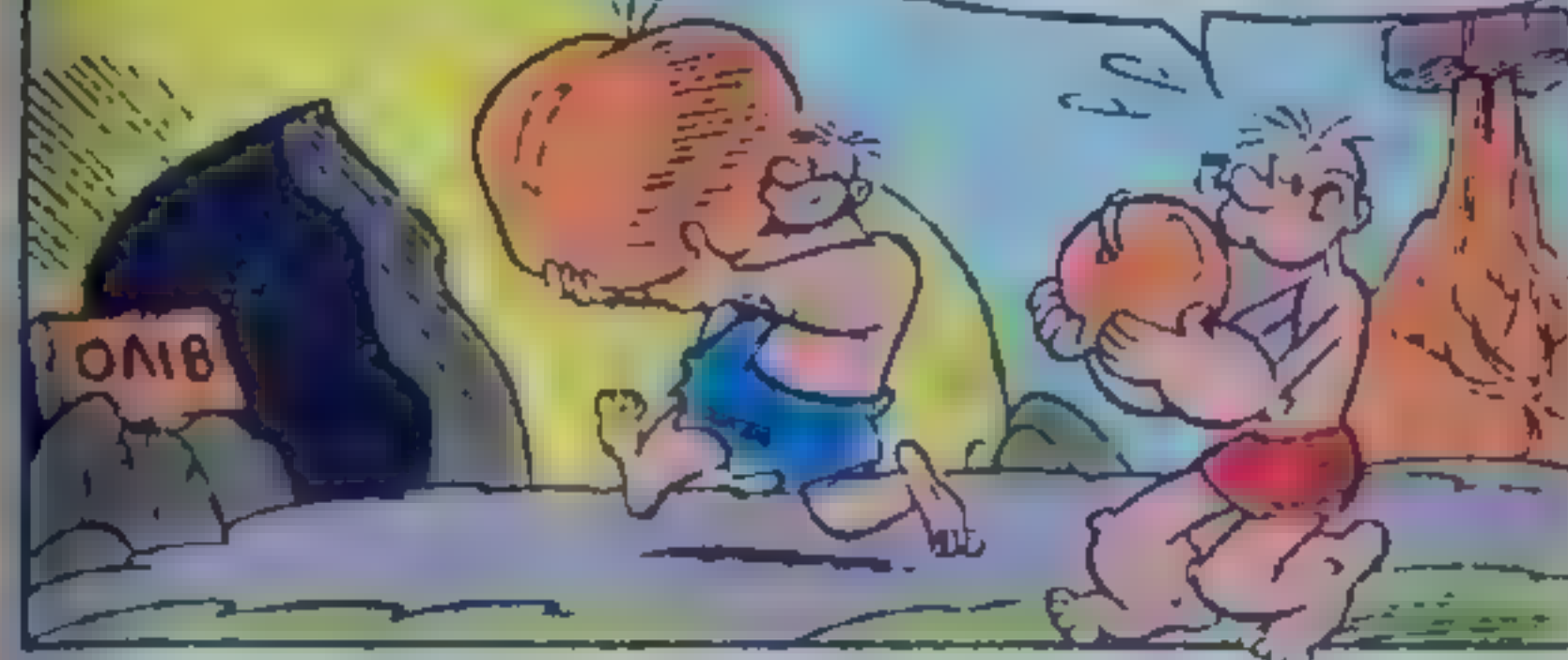
ΟΜΠΡΟΥΤΟ
ΚΡΕΩΣΕΙ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΜΗΛΟ
ΑΠΟ ΠΟΠΑΥ!

ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΑΠ-
ΛΑΤΕΙ ΜΕ ΤΟ
ΔΙΚΟ ΤΟΥ!

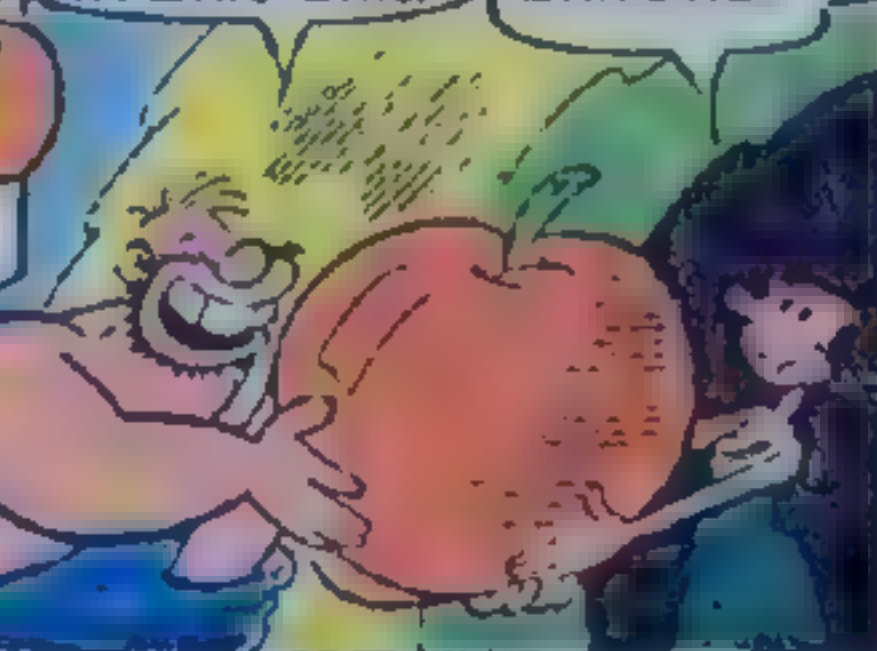
Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΕΧΕΙ ΠΙΟ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΜΗΛΟ ΑΠΟ ΠΟΠΑΥ!

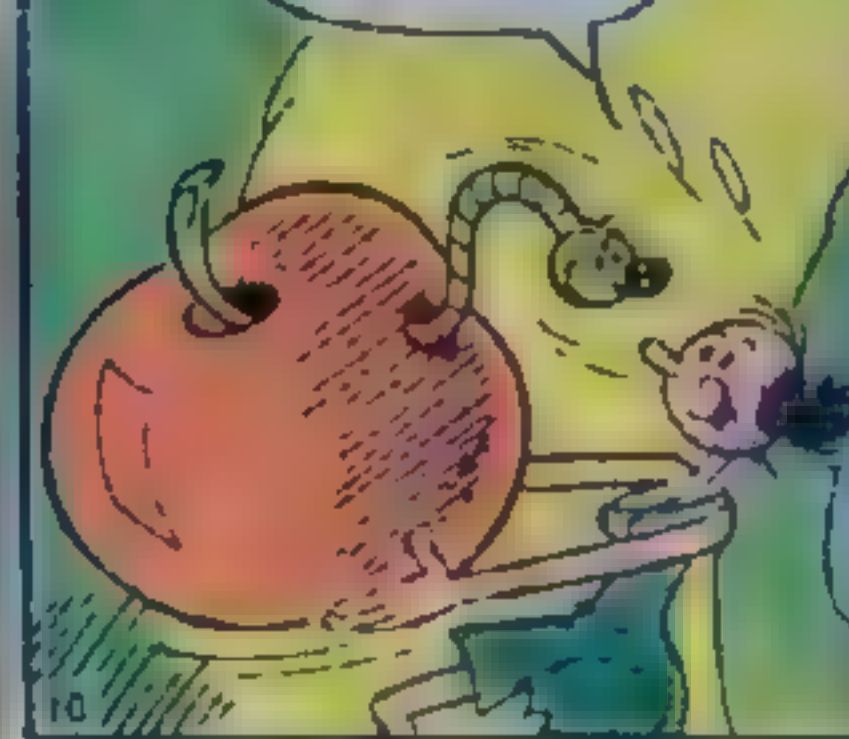
Ο ΠΟΠΑΥ' ΔΕΝ ΠΑΡΕΙ ΤΕΤΟΙΟ
ΛΑΛΙΟ-ΔΕΡΟ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

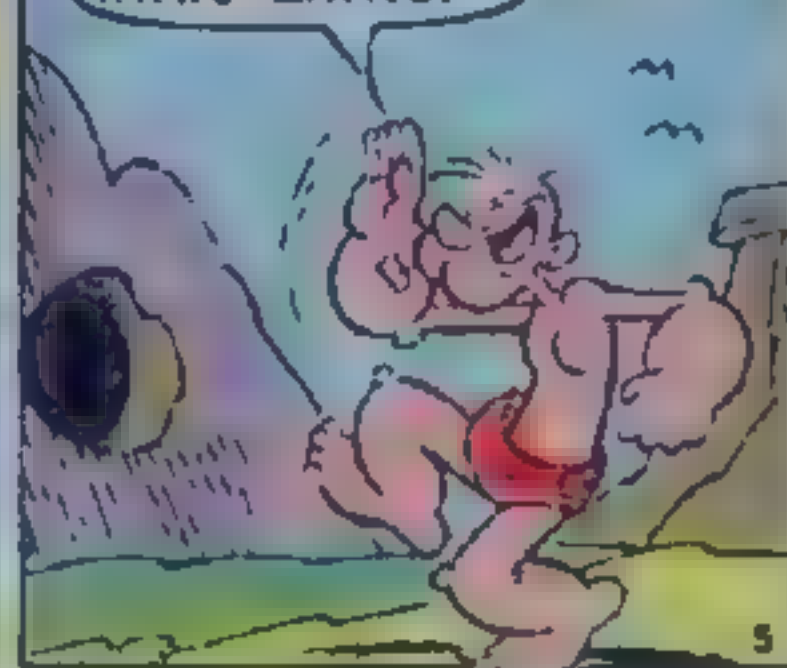
Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΧΑΡΙ-
ΖΕΙ ΜΗΛΟ-ΓΙΓΑΝ-
ΤΑ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

ΑΑΧΧ!

ΧΑ! ΧΑ! ΧΑ! ΤΟ ΜΗΛΟ
ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΤΟ
ΗΤΑΝ ΖΑΠΙΟ!

Η ΟΛΙΒ ΜΑΥΡΙ- Ο ΠΟΡΑΝ ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΡΙ-
ΣΕ ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΣΕΙ ΑΛΛΟ ΜΗΛΟ ΣΤΗΝ
ΜΠΡΟΝΤΟ!... ΟΛΙΒ!..

Ο ΓΟ ΤΟΥ ΘΑ ΠΙΝΕΙ ΔΕΡΜΑ ΑΡ-
ΚΟΥΡΣ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

ΜΠΡΟΝΤΟ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥ-
ΔΑΣ. ΑΛΛΑ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΧΤΑ-
ΡΑ ΣΤΟΝ ΠΟΡΑΝ!...

Ο ΠΟΡΑΝ ΧΑΡΕΙ ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥΔΑΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ! Η ΟΛΙΒ ΔΕΧΕΤΑΙ
ΔΕΡΟ ΠΟ- ΡΟΡΑΝ!

ΓΚΡΑΟΥΡΡ!

ΑΡΧ ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥΔΑΣ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΕ-ΝΟ!

ΠΟΡΑΝ ΝΟΜΙ-
ΣΕΙΣ ΣΚΟΤΕ-
ΣΕΙ ΑΡΚΟΥΔΑ!

Ο ΠΟΡΑΝ ΔΟΛΕ-
ΥΕ ΣΕΙ ΠΑΛ
ΣΚΟΤΕΣΕΙ!

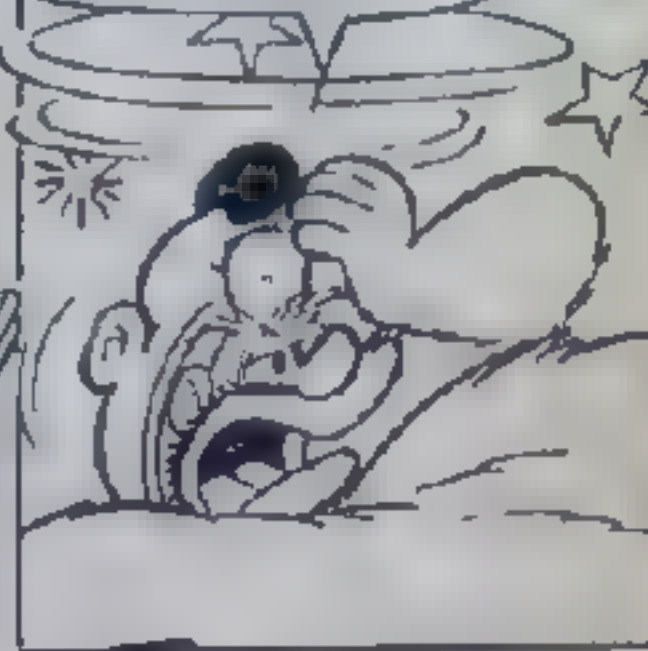

Η ΟΛΙΒ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ
ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥ-
ΔΑΣ!

Ο ΠΟΡΑΝ ΠΕΡΕΙ ΑΛΛΟ
ΔΕΡΟ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ!

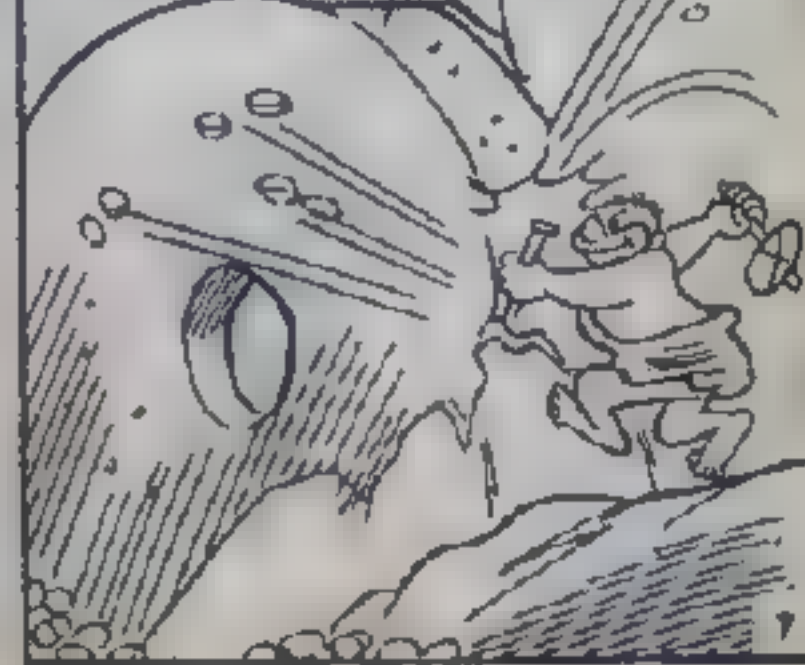
ΜΠΡΟΝΤΟ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑ-
ΜΠΕ ΣΕ ΔΕΡΜΑ ΑΡΚΟΥ-
ΔΑΣ ΠΟΡΑΝ!

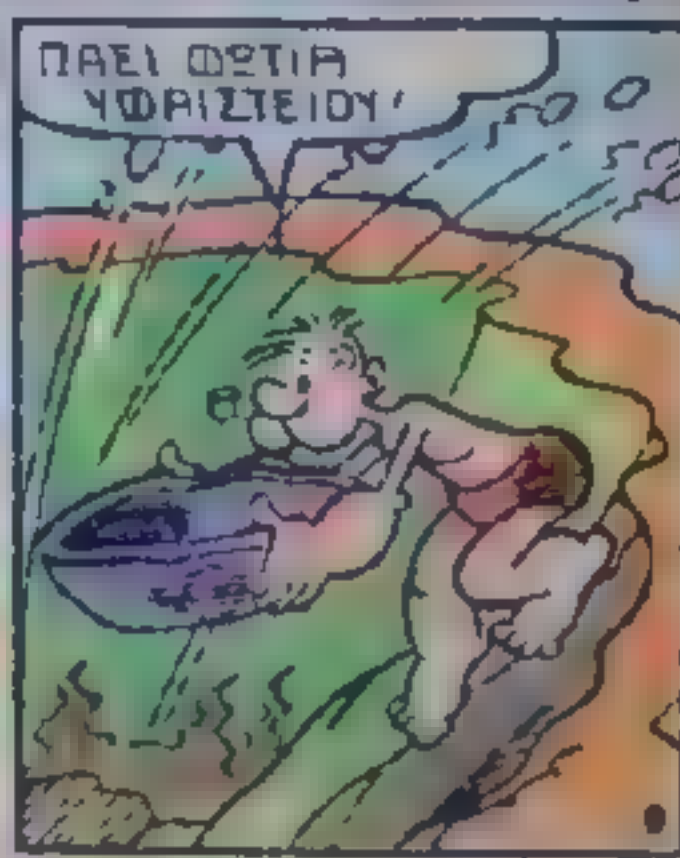
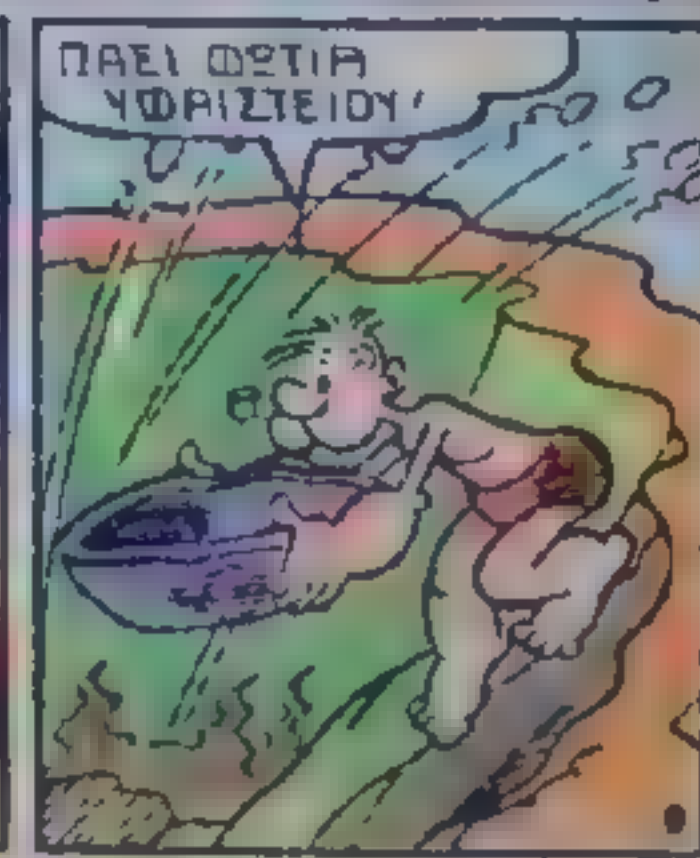
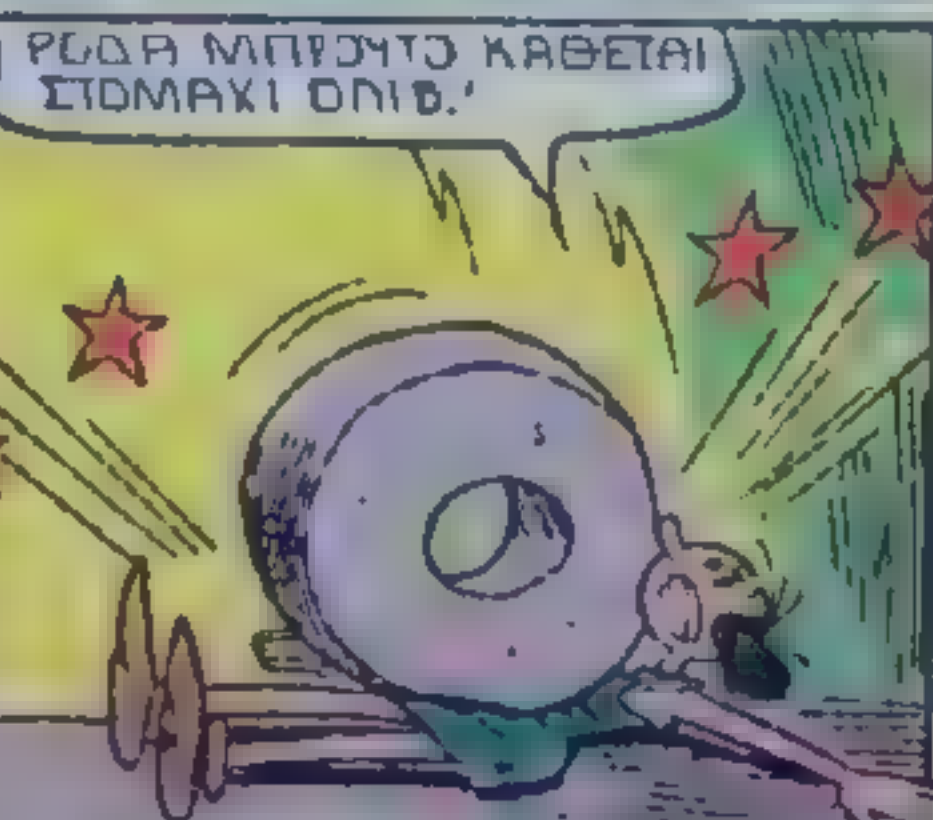
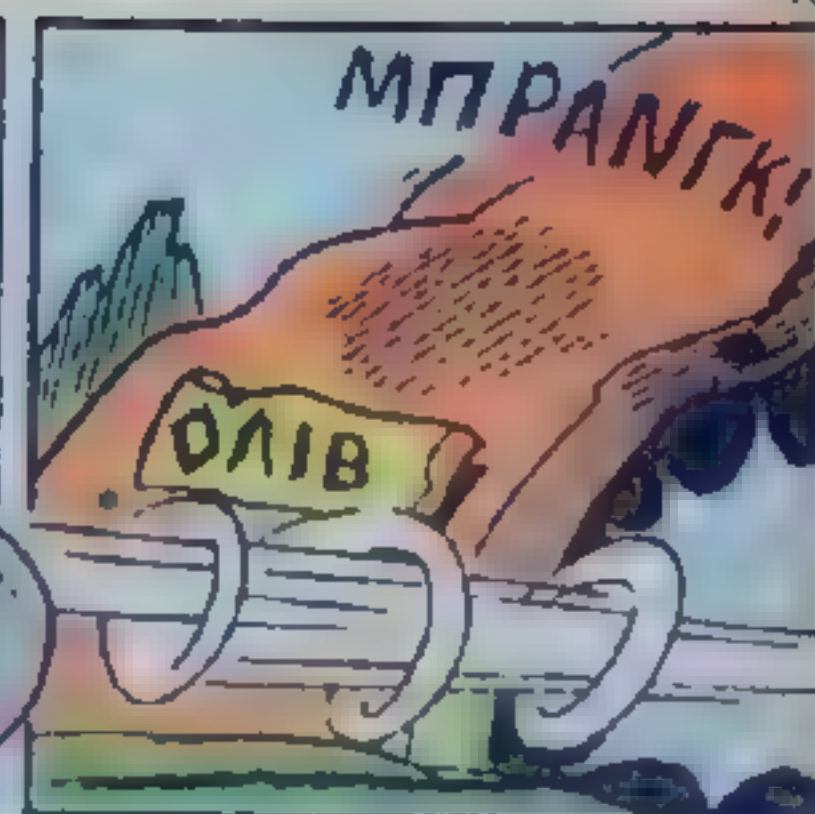
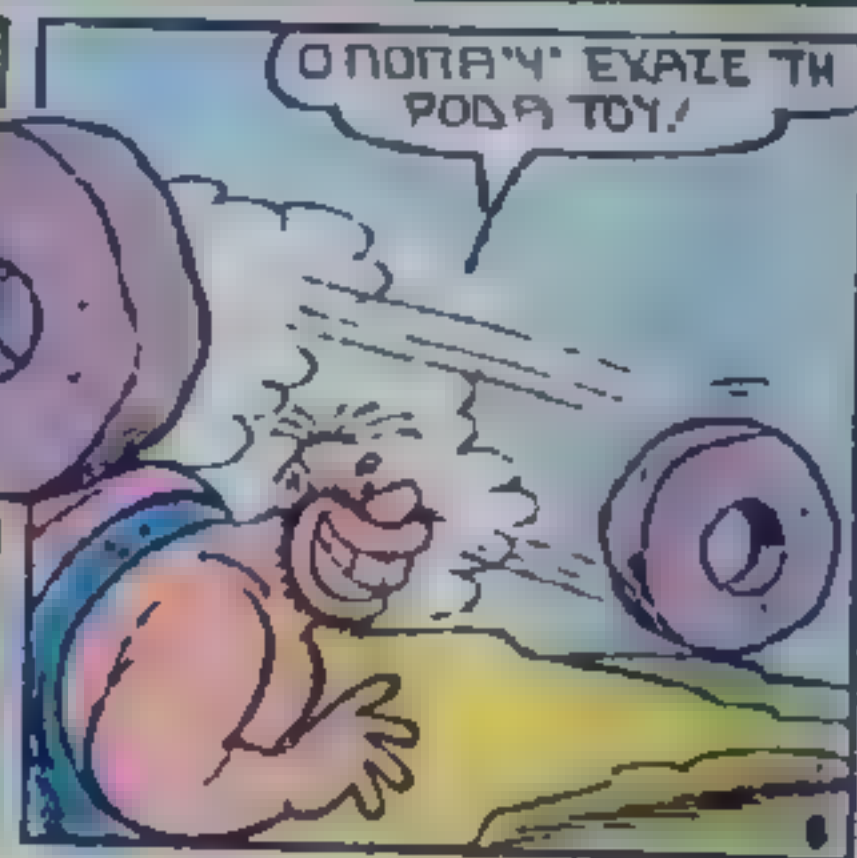
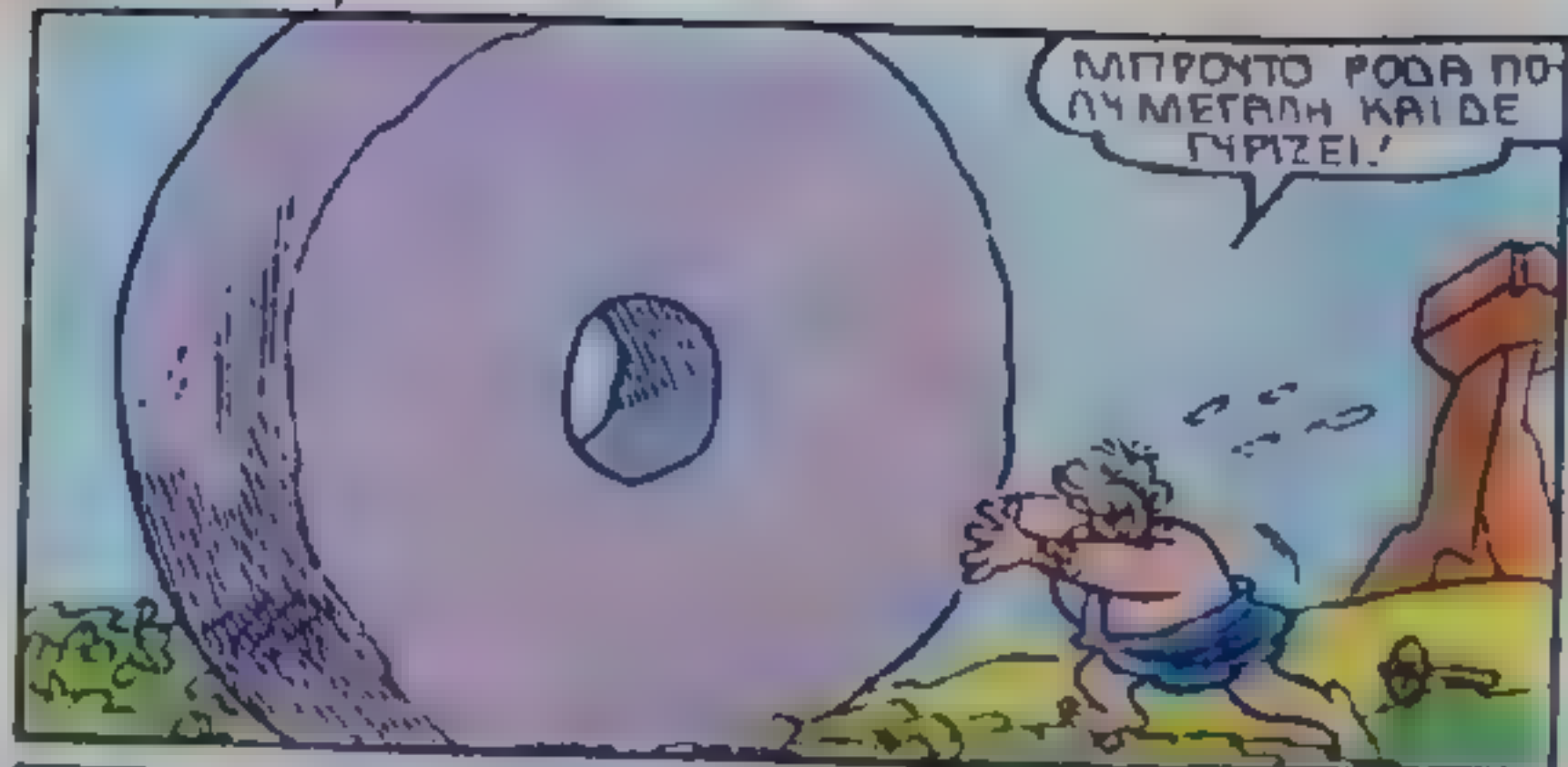
ΠΟΡΑΝ ΠΙΝΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΡΟΔΑ
ΑΠΟ ΠΕΤΡΑ ΓΙΑ ΟΛΙΒ!

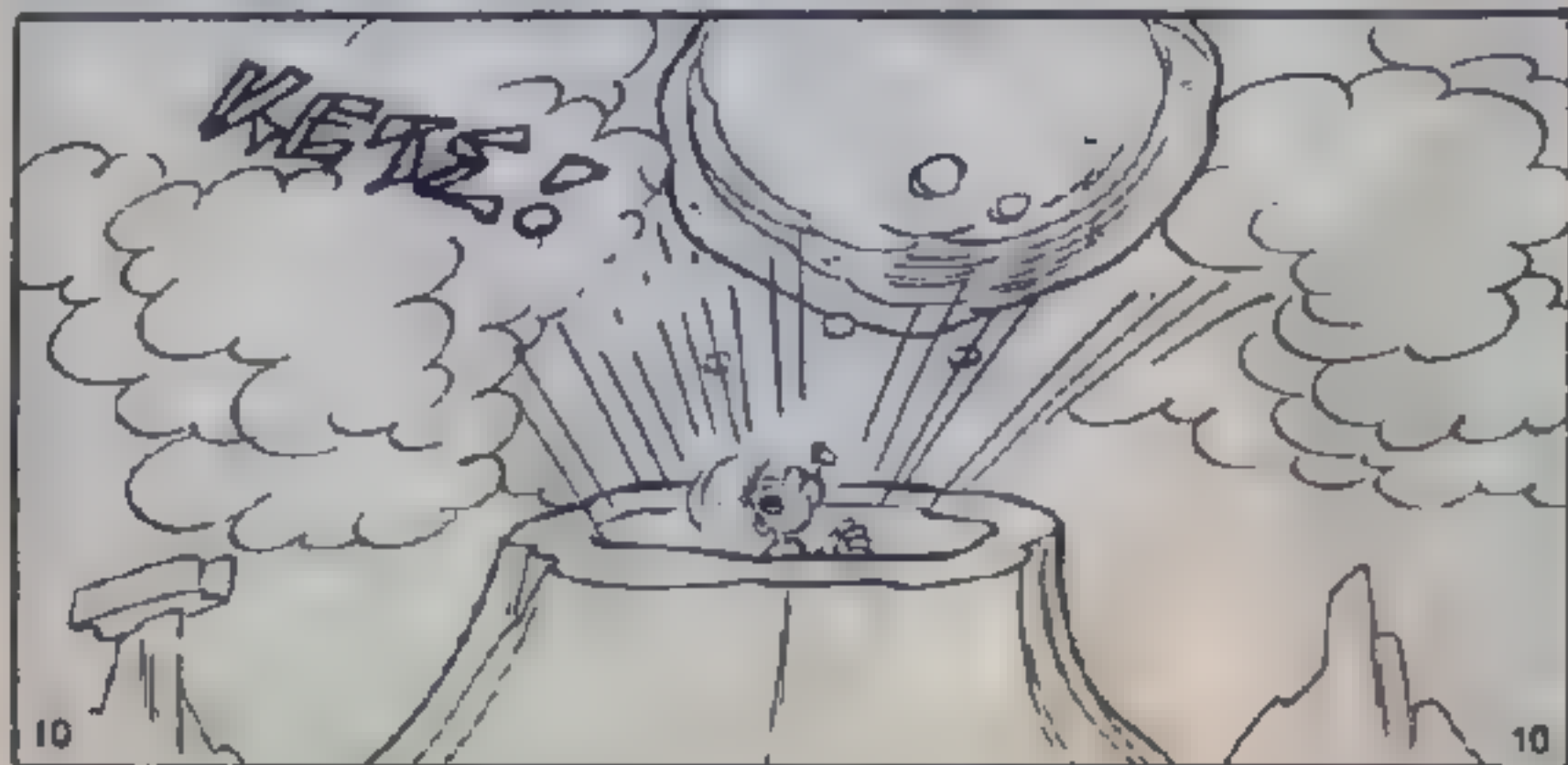
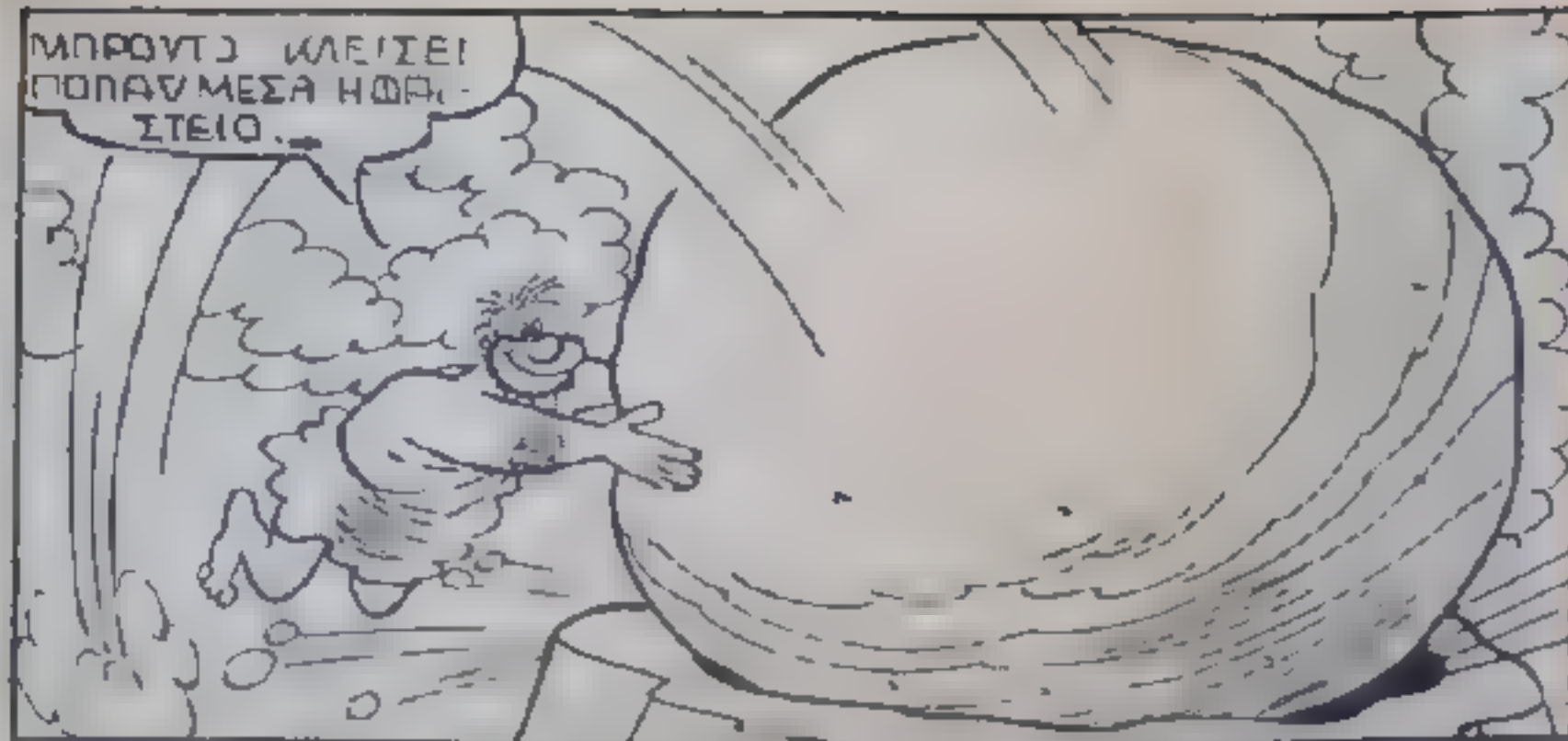
ΜΠΡΟΝΤΟ ΠΙΝΕΙ ΤΕΤΡΙΝΗ
ΡΟΔΑ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΑΚΟ-
ΜΑ!

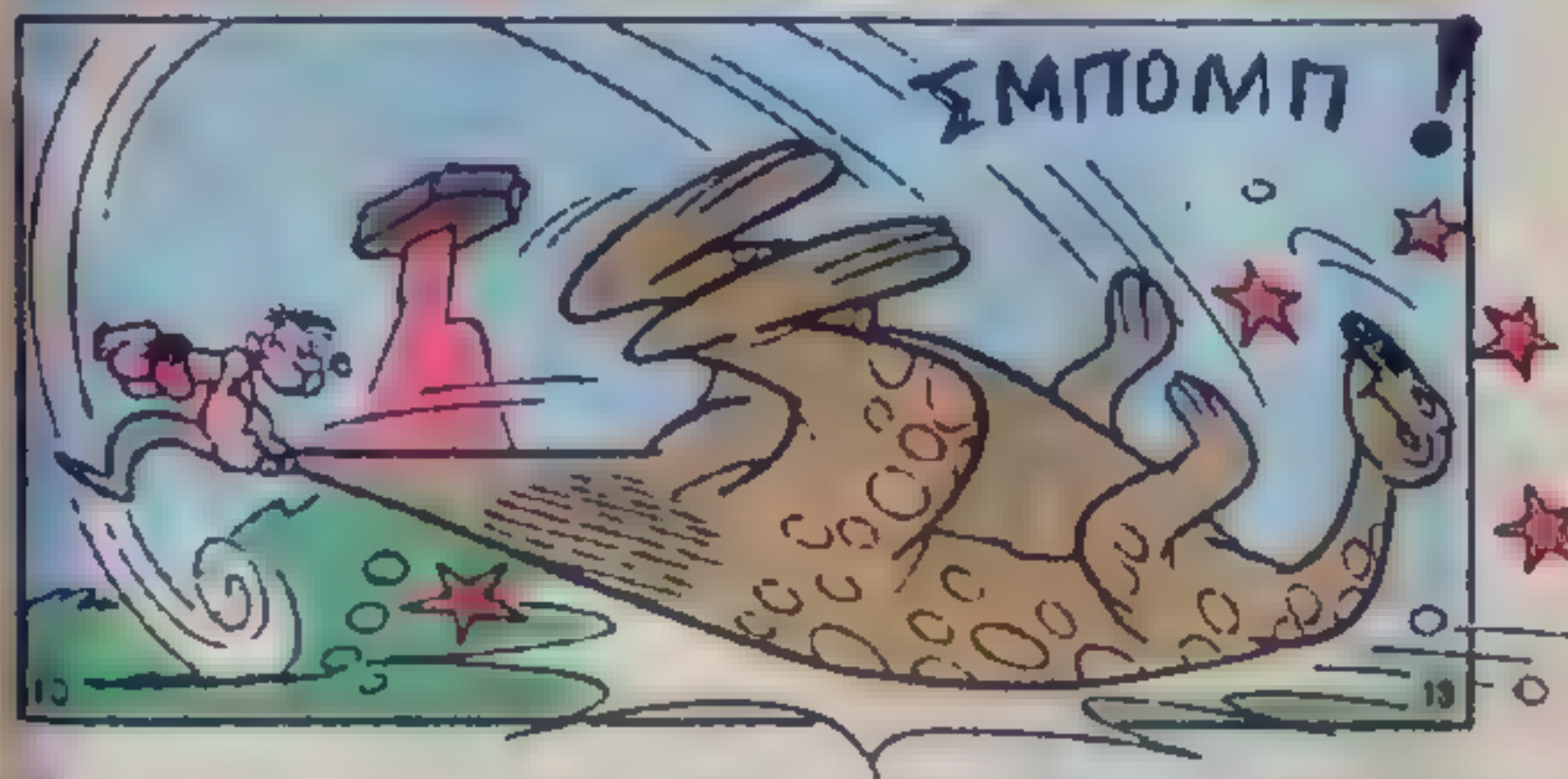
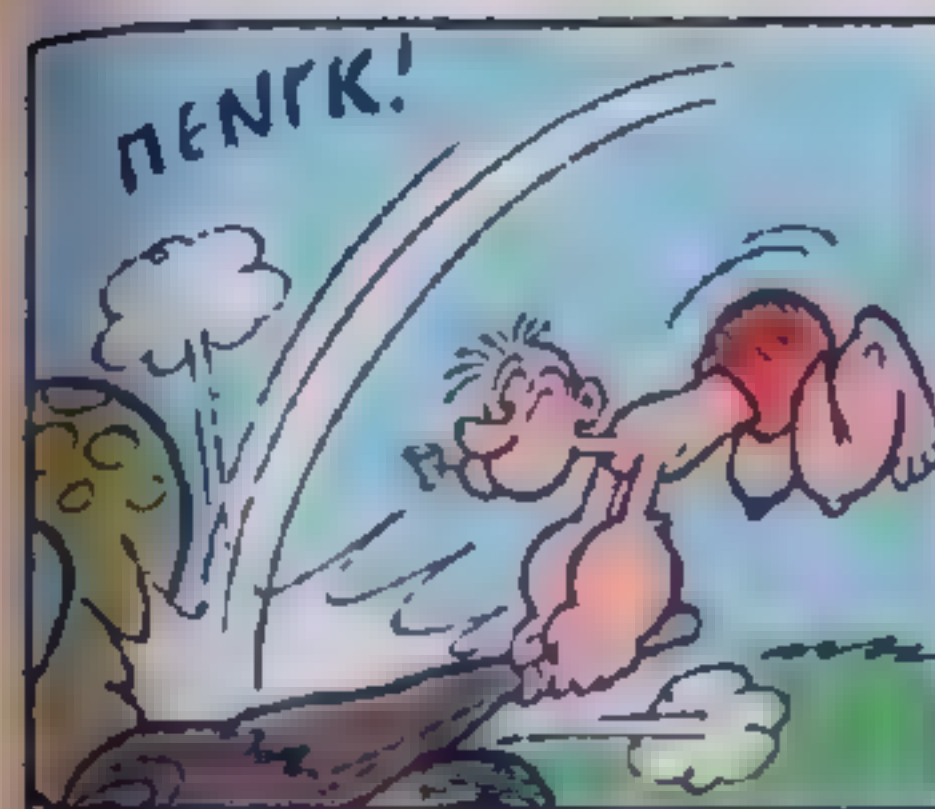
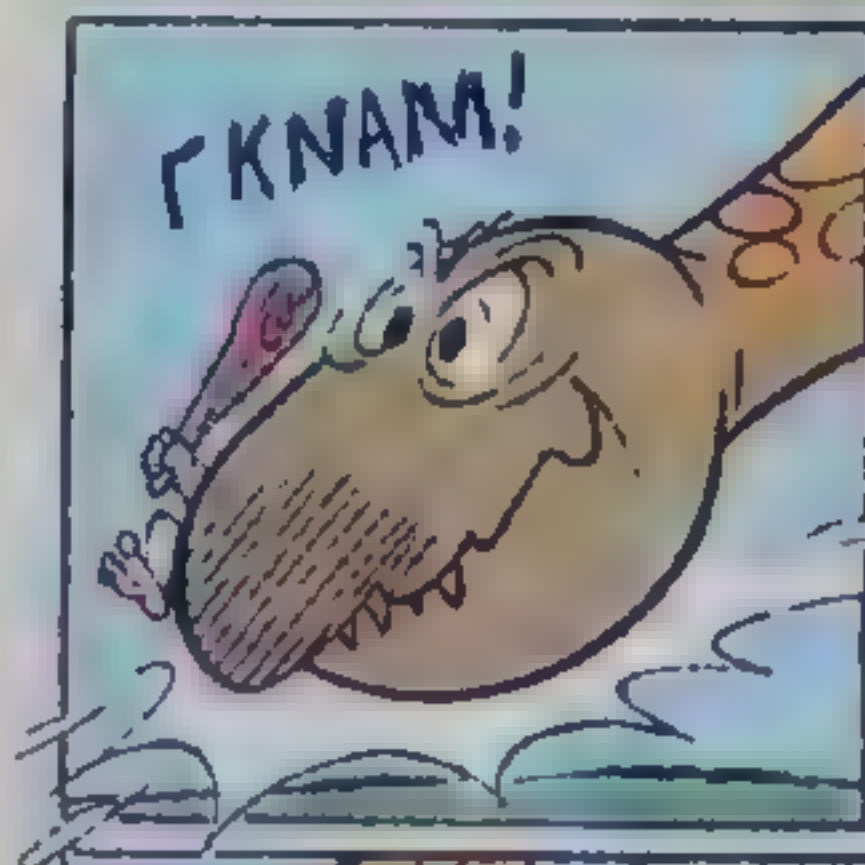

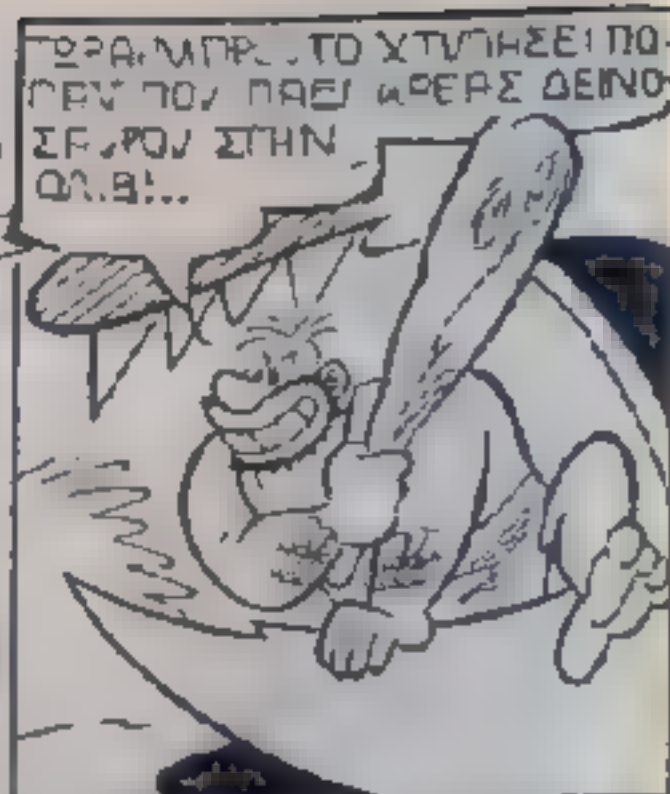

ΣΤΑΝ ΦΑΜΕ ΜΠΙΦΤΕΚΙ
ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΥ, ΠΟΠΑΥ ΠΛΥ-
ΝΕΙ ΜΕΤΩΑ ΠΙΤΤΑ!

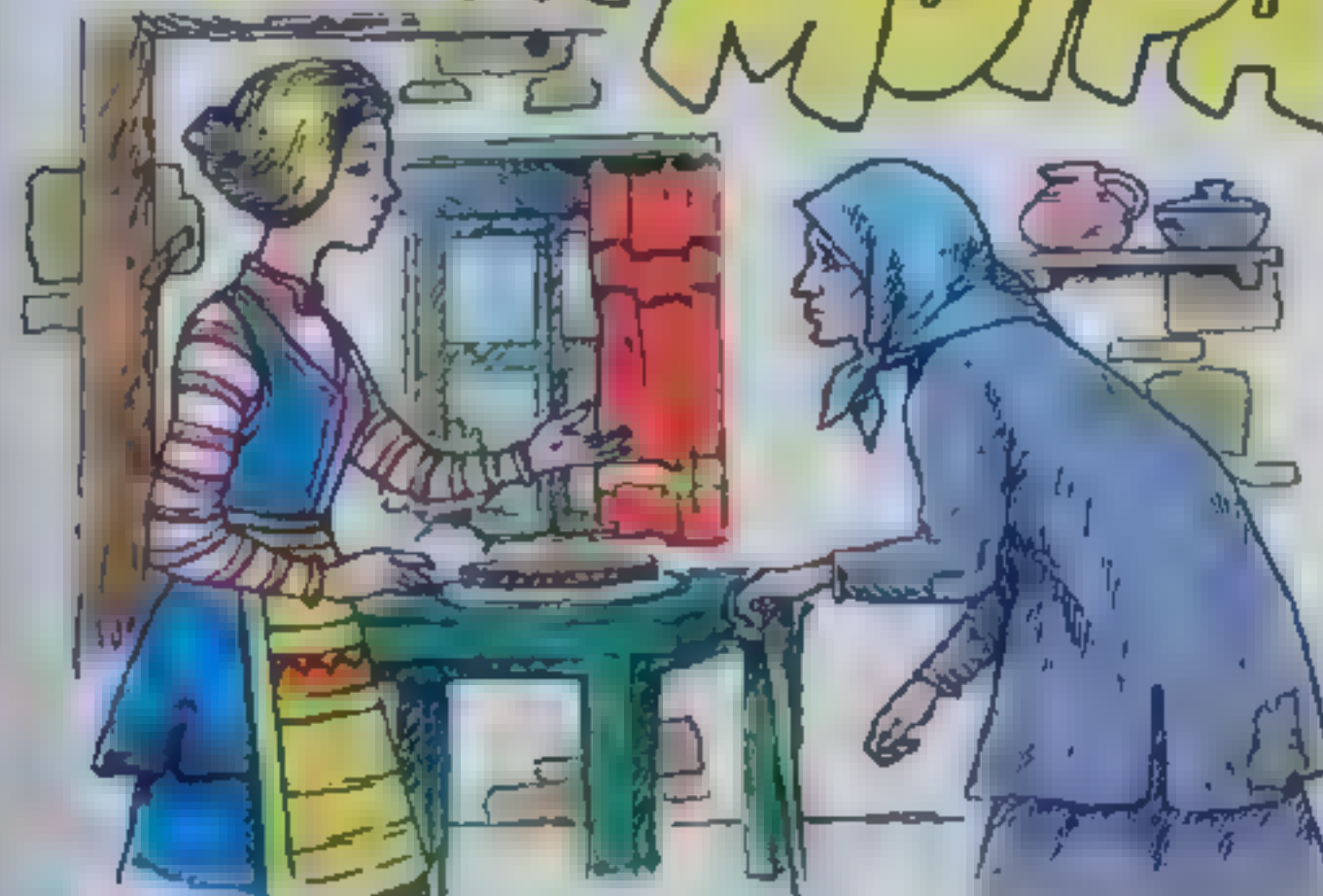
ΜΑ...

ΑΝ ΤΟΙΟΤΕΡΟ ΑΥΤΟ ΠΟΠΑΥ ΔΕΝ ΘΑΠΑΙ-
ΡΝΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΗ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ!

ΤΕΛΟΣ

Η ΤΡΙΤΗ ΜΟΙΡΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ήτανε 3 αδερφές. Οι δύο, οι μεγαλύτερες, γρήγορα παντρεύτηκαν καλά και νοικοκυρεύτηκαν. 'Η τρίτη, όμως, ή μικρότερη, δεν είχε στον ήλιο μοίρα. Γι' αυτό κι' όλοι την φώναζαν: «'Η τρίτη ή Κακομοίρα». Έτσι, ή μικρότερη αδερφή, απόμεινε μονάχη της στο πατρικό της καλυδάκι, κι' εκεί έζησε ώσπου έγινε τριάντα χρόνων. Τότε, ανήμερα στα γενέθλιά της, χτύπησε ή πόρτα της καλυδούλας της. Πάει ή τρίτη α-

δελφή, ή «Κακομοίρα», άνοίγει, και βλέπει μιά γριά - ζητιάννα.

— Καλή μου κοπέλα, τής λέει αυτή, δώσε μου, σέ παρακαλώ, κάτι νά βάλω στο στόμα μου. Είμαι νηστικιά από χθές τὸ βράδυ.

— Μπές στο φτωχικό μου, καλή κυρούλα, νά σέ φιλέψω από τήν πίττα πού μόλις έχω ψήσει, αποκρίνεται ή «Κακομοίρα».

Μπαίνει ή γριά διακοινάρα στο καλύθι τής νέας, και τρώει όλη τήν πίττα, πού είχε φτιάξει με

μέλι και καρύδια. Σάν άπόφαγε, λείει τοῦ κοριτσιοῦ

— Κόρη μου, δεν είμαι ζητιάννα, άλλα μιὰ καλή μάγισσα ! Με γλύκανες μέ τὸ μέλι και τὰ καρύδια ποῦ εἶχε ἡ πίττα σου μέσα. Γι' αὐτὸ και γώ, μέ τῇ σειρά μου, θα σέ γλυκάνω !

— Καί γιατί, καλή κυρούλα μου, κάνεις τῇ ζητιάννα ;

— Για νὰ δοκιμάζω τοὺς ἀνθρώπους, παιδί μου. Ἐσένα σ' ἔμαθα τώρα, και ἔβρω και τὸ κακὸ τὸ ριζικό σου.

— Μπορῶ, καλή μου κυρα - μάγισσα, νὰ τ' ἀλλάξω τοῦτο τὸ κακὸ μου ριζικό ;

— Μπορεῖς, κόρη μου, κι ἄκου πῶς : Τὸ βλέπεις κεῖνο κεῖ πέρα τὸ ψηλὸ βουνό ; Ποῦχει τὸν ἥλιο στὴν κορυφή τὴν καταχνιά στὴ ρίζα ;

— Τὸ βλέπω, καλή μου μάγισσα.

— Στὴν κορυφή αὐτοῦ τοῦ βουνοῦ, κόρη μου, εἶναι μιὰ μεγάλη σπηλιά. Και μέσα στὴ σπηλιά αὐτῇ, κάθονται οἱ Μοῖρες τῶν ἀνθρώπων τούτου τοῦ τόπου.

— Καί τί κάνουν οἱ Μοῖρες, μέσα στὴ σπηλιά,

κυρα - μάγισσα ;

— Ἄλλη Μοῖρα, κόρη μου, ὁφαίνει στὸν ἀργαλειό της τὴν μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου που ἔχει μοιράνει ! Ἄλλη πλέκει κι ἄλλη κεντάει τὴν μοῖρα ἄλλου κι' ἄλλου ἀνθρώπου !

— Κι' ἡ δικὴ μου ἡ Μοῖρα, τί κάνει κεί μέσα ;

— Ἡ δικιά σου Μοῖρα, κόρη μου, εἶναι ἀνεπρόκοφτη και καθεται. Δὲν κάνει τίποτα. Παρὰ ὅπως ἔχει πάρει τὸ μεταξένιο κουβάρι τῆς τύχης σου, ἔτσι και τ' ἄφησε. Μήτε ξετύλιξε τὸ νῆμα του, μήτε τῶπλεξε, μήτε τὸ ὕφανε τὸ νῆμα τούτο

— Κι' ἐγώ, κυρα - μάγισσα, τί πρέπει νὰ κάνω τώρα ;

— Νά, κόρη μου, πάρε αὐτὴ ἐδῶ τὴ σκόνη, ποῦ εἶναι τριμμένη, κόκκινη πιπερόριζα. Θὰ πᾶς, θ' ἀνέβης πάνω στὸ βουνὸ ποῦ σοῦδειξα. Και κεῖ, στὴ σπηλιά μέσα, θὰ βρῇς τὴν Μοῖρα σου. Θὰ τῆς ρίξης τὴν σκόνη ποῦ σοῦδωσα, στὰ μάτια, να τὴν τσοῦξουν και νὰ τὰ κλείση. Και καθως αὐτῇ θὰ τρίβη τὰ μάτια της, ἐσύ θὰ βουτήξης τὸ κουβάρι τὸ νῆμα που ἔχει τυλιγμένη τὴν τύχη σου και θὰ φυγῇς !

— Καί τί νὰ τὸ κάνω τὸ κουβάρι, μάγισσά μου ;

— Στὸ δρόμο που θάρχεισαι για δῶ, θὰ ξετυλίξης τρεῖς πηχες ἀπ' αὐτὸ τὸ νῆμα. Και τότε θα ἔρῃς ἕνα θησαυρό. Σαν φιάσης στὸ καλυθάκι σου, θὰ ξετυλίξης ἄλλες τρεῖς πηχες ἀπὸ τὸ νῆμα τῆς τύχης σου κι' ἀμέσως τὸ καλυθάκι σου θὰ γινῇ παλάτι. Ἐπειτα, ἀν ξετυλίξης λίγο ἀκόμα ἀπὸ τὸ νῆμα, θα παντρευτῇς τὸ καλύτερο παλικάρι τοῦ τόπου !

*

Ξεκινᾷ ἀμέσως « ἡ τρίτη ἡ Κακομοῖρα » και πάει για τὸ βουνό. Τρία μερόνυχτα ἀνέβαινε. Στὸ τέλος, ἔφτασε στὴν κορυφή του. Βρίσκει τὴ μεγάλη σπηλιά ὅπου μένανε οἱ Μοῖρες και μπαίνει μέσα. Βρίσκει τὴν πρώτη ἀπὸ τις Μοῖρες νὰ ὁφαίνῃ ἕνα ὠραῖο ὕφαντό. Στέκεται και τῇ ρωτᾷ :

— Τίνος ὁφαίνεις ἔτσι ὁμορφα τὴν μοῖρα, καλή μου Μοῖρα ;

— Τῆς μεγαλύτερης ἀδερφῆς σου ! ἀποκρίνεται ἡ Μοῖρα.

Πιο πέρα, βρίσκει μιὰ ἄλλη Μοῖρα, νὰ πλέκῃ ἕνα ὠραῖο πλεκτό, μ' ὁμορφα σχέδια και χρώματα

— Τίνος τῇ μοῖρα πλέ-

κεις τόσο ὁμορφα, Μοῖρα μου; ρωτᾷ ἡ « τρίτη ἡ Κακομοῖρα »

— Πλέκω τὴν τύχη τῆς δευτέρας ἀδερφῆς σου, κόρη μου, τῆς ἀποκρίνεται ἐκείνη

Τέλος, βλέπει μιὰ τρίτη Μοῖρα, νὰ καθεται, χωρὶς νὰ κινή τίποτα, παρὰ μόνο νὰ παίξῃ μ' ἕνα καλοτυλιγμένο κουβάρι.

— Εγώ, κοπέλα μου, εἶμαι ἡ δικιά σου Μοῖρα. Και παίζω μέ τὸ κουβάρι τῆς διπλωμένης τύχης σου, ὅλη μέρα κι' ὅλη νύχτα ! λέει ἡ τρίτη Μοῖρα πρὶν τὴν ρωτῆσῃ ἡ κοπέλα.

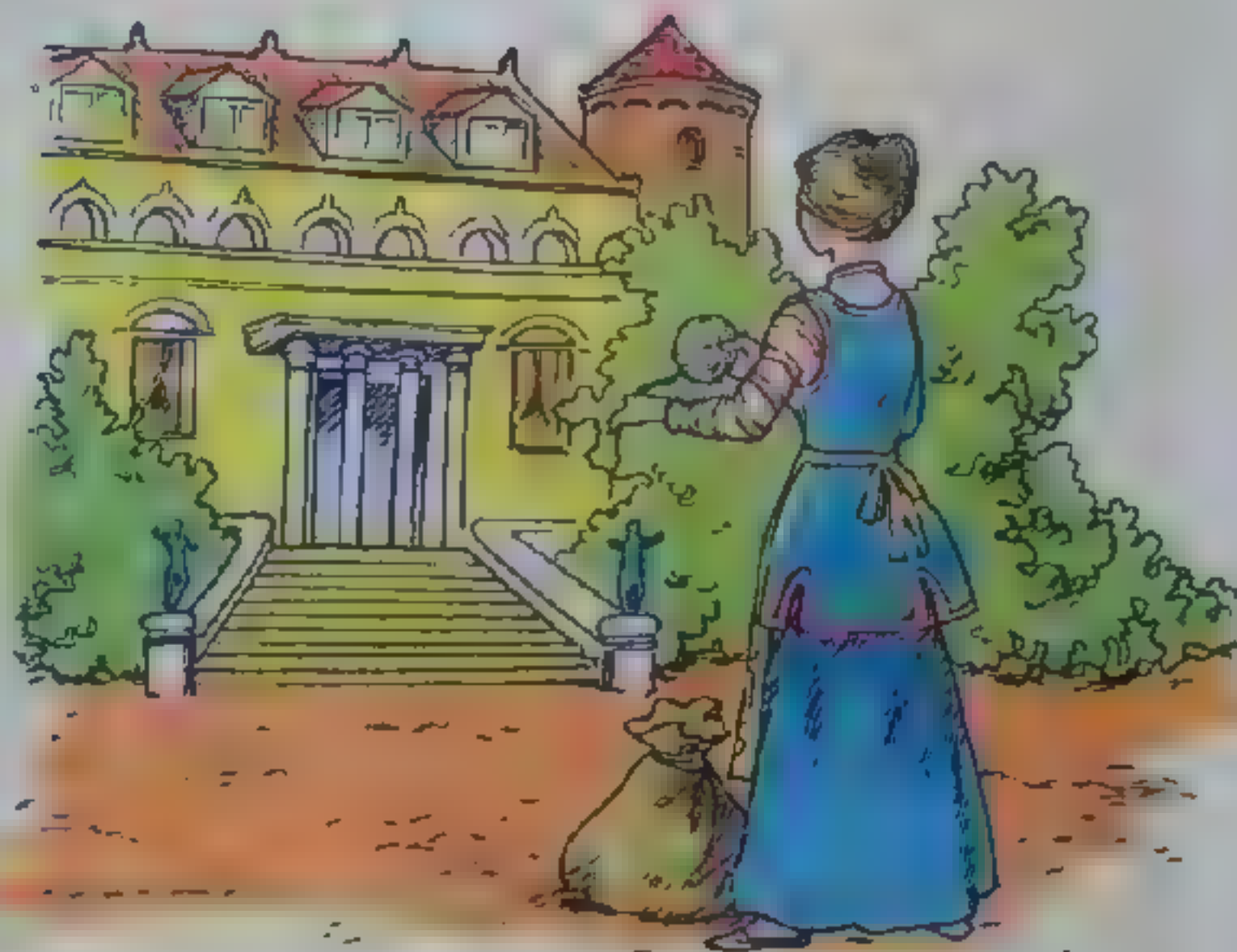
— Γιατί, Μοῖρα μου, δεν δουλεύεις και σὺ τὴν τύχη μου, ὅπως ὅλες σου οἱ ἀδερφές ; ρωτᾷ μέ παράπονο ἡ « Κακομοῖρα »

— Γιατί, κοπέλα μου, δουλεύεις ἐσύ για μένα ! ἀποκρίνεται ἡ Μοῖρα ἡ ἀκαμάτρα.

Τότε, ἡ κοπέλα θυμῶνεται και ρίχνει τὴ σκόνη τῆς μόγισσας στὰ μάτια τῆς Μοῖρας της !

Παρατᾷ, τότε, τὸ κουβάρι ἡ Μοῖρα της κι' ἀρχίζει νὰ τρίβῃ τὰ μάτια της και μέ τὰ δύο της χέρια, γιατί τὴν ἔτσουζαν. Δεν χάνει καρδὴ ἡ « τρίτη ἡ Κακομοῖρα », ἀρπάζει τὸ κουβάρι μέ τὸ νῆμα τῆς τύχης της, και τὸ θάξει

στά πόδια. Βγαίνει από τη σπηλιά κι' αρχίζει να κατεβαίνει, τρέχοντας, το θουνό. Σε μία στιγμή, σκονιάφτει σε κάτι χαμόκλαδα και πέφτει κάτω. Της ξεφεύγει το κουδάρι από τα χέρια της και ξετυλίγεται λίγο.

Τότε, παρουσιάζεται έμπρός της ένας άμύθητος θησαυρός με διαμάντια μεγάλα σαν αυγά! Τά παίρνει ή «τρίτη ή Κακομοίρα», τὰ βάζει στο σακκουλι της, παίρνει και το κουδάρι της και μία

και δυό πάει στην καλύβα της. Έκεί, ξετυλίγει λίγο από το νήμα της κι' άμέσως το καλυδάκι γίνεται παλάτι.

Την άλλη μέρα πάλι, ξετυλίγει λίγο ακόμα από το νήμα της ή νέα κι' άμέσως παρουσιάζεται το καλύτερο παλικάρι του τόπου μπροστά της και το παντρεύεται.

Έτσι, από κεινη τή μέρα, έζησε αυτή καλά και μεις καλύτερα.

ΩΣ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ ΠΙΣΩ

ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΗ ΞΡΑ. ΕΝΑ
ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΒΑ-
ΣΑΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗ...

ΝΑ ΤΟ ΠΟΥΛΗΣ...
ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΠΟΥ-
ΛΗΣ...

